

Vlamingen in de Wereld

WONEN, WERKEN EN ONDERNEMEN IN HET BUITENLAND

VIW.BE

HERFST 2024

#124

HERKRIJGING NATIONALITEIT | BROUWERIJ GRIEKENLAND | INTERNATIONALE FISCALITEIT

INHOUD

Eerste woorden.....	1
Woord van de voorzitter.....	3
Ondernemersverhaal.....	4
Fiscaliteit*.....	6
Topbedrijf.....	10
Buitenlands beleid.....	12
Europees recht.....	14
Nationaliteitswetgeving.....	16
Zomerkamp.....	20
Column bagagestress.....	21
Verzekeringen.....	22
Juridisch.....	24
Kijktip.....	25
Column Tokio.....	26
Zomerevenement.....	27

DOSSIER TWINTIGERS

Inleiding.....	28
Reisbureau Peru.....	29
Autobouwer Mexico.....	32
Afgelegen eiland*.....	34
Jonge professional in Londen*.....	36
Stage New York.....	38
Master aan Berkeley.....	40

* Dit artikel werd gereproduceerd met toestemming van de uitgever, alle rechten voorbehouden.

Coverstory: Coververhaal: Florian begon meteen na zijn studies in Londen te werken en bloeide er helemaal open (lees zijn verhaal op pagina 34-35).

Verspringen

Je bent jong en je wil wat. Met een reuzensprong ontdekken twintigers de wereld. Het lijkt wel op verspringen zonder aanloop. Harde cijfers ontbreken, maar het aantal twintigers met buitenlandse plannen neemt stelselmatig toe. Ze springen, als getrainde hinkstapspringers de wijde wereld in. Obstakels zien ze amper, en al helemaal geen taal- of landsgrenzen. Zowel intellectueel als menselijk ervaren ze het ondergedompeld worden in een andere cultuur als een enorme verrijking. Hierdoor ontwikkelen ze een nieuw perspectief op een studiegebied, op de samenleving en soms ook op het dagelijks leven.

Gisteren onder moeders paraplu, vandaag in Tokio, het kan snel gaan. Voor sommigen blijkt de 'universiteit van het leven' de beste leerschool. Een job in het buitenland spreekt nog steeds veel jonge professionelen aan. Menigeen wacht daar niet op en kiest zelf het hazenpad om zich via een studie te vervolmaken, een 'training on the job' of een eerste werkervaring. In plaats van te wachten tot een kans op een droombaan in het buitenland voorbij komt, creëren sommigen die kans zelf. In deze editie laten we ambitieuze twintigers aan het woord die voor langere of kortere tijd in het buitenland (willen) vertoeven. Ze vertellen waarom ze andere oorden opzochten, hoe ze daar hun kost verdienen en zichzelf een toekomst bij elkaar puzzelen. Of waarom ze toch terugkwamen.

Een Erasmusproject lijkt voor sommigen wel eens een ommetje langs de horizon, maar een buitenlandervaring is vaak veel meer dan dat. Iemand suggereerde me ooit een studie in het buitenland te zien als hedendaagse tegenhanger van de legerdienst, een soort inwijding in de volwassenheid. Daar is wel iets voor te zeggen, want men maakt zich effectief los van thuis. Het achterlaten van het bekende of wat je opbouwde voor langere tijd achterlaten, is niet altijd gemakkelijk en wordt in het begin meer dan eens ervaren als een onoverkomelijk obstakel. Maar het grote voordeel van deze tijd, is dat al wie vindt dat de wereld een drop geworden is, kan er naar leven.

Slotsom: het is een investering in jezelf. Die verdient zich later op zo veel vlakken, in je werk, in je dagelijkse leven, weer terug. Met een frisse blik de grenzen overschrijden, als je jong en ietwat onbezonnen bent. In een andere cultuur ontdekken jongeren nieuwe dingen. Het wordt een stukje van wie ze zijn en misschien een katalysator voor hun latere loopbaan of leven. Het bepaalt misschien zelfs mee in welke richting ze zich op de arbeidsmarkt lanceren. Deze en andere inspirerende verhalen vinden jullie in dit magazine.

Koen Van der Schaeghe
Directeur/hoofdredacteur

OFFICIËLE VERTEGENWOORDIGERS VLAMINGEN IN DE WERELD

ALGERIJE

Algiers
Stroobandt Ronny

ARGENTINIË

Buenos Aires
Remaut Reinhilde

AUSTRALIË

Adelaide
Deco Rudi & Raspoet Inez
Perth
Van Der Eecken Tineke
Victoria
Demuyck Nancy

BOSNIE-HERZEGOVINA

Konjic
Scherpereel Jelle

BRAZILIË

Santa Catarina
Coudenys Paul

BULGARIË

Sofia
Sagaert Pascal

BURKINA FASO

Ouagadougou
Sergooris Madeleine

CANADA

Alberta
Gotthold Erwin
New Brunswick
Bodart Fanny

CHILI

Santiago
Magnus Annemie

CHINA

Shanghai
De Ceuster Alex

COSTA RICA

San Rafael
Melis De Troyer Jan Willem

D.R. CONGO

Kinshasa
Van Cauwenberg Inge

DENEMARKE

Horsholm
Swerts Sophie

DOMINICAANSE

REPUBLIEK
La Romana
Demyttenaere Inge

DUITSLAND

Beieren
Bax Hanne
Berlijn
Moens Walter
Noordrijn-Westfalen
Waeterloos Veerle

ECUADOR

Quito
De Vuyst Piet

ESTLAND

Tallinn
Cnudde Femke

FRANKRIJK

Parijs
Goezu André
Ile De France
Boriau Frederik

GAMBIA

Bakau
Goossens Bart

GRIEKENLAND

Athene
Dirix Theo

GROOT-BRITANNIË

Londen
Vermeylen David
Surrey
Beckers Brit
Edinburgh
Lamin Wendy

HONGARIJE

Boedapest
Schouteteen Marc

IERLAND

Dublin
Vanhoucke Jacques

INDIA

Bangalore
Verfaillie Els
Chennai
Baeyens Guy
Mumbai
Van Goubergen Monique

ITALIE

Milaan
Verstreken Marleen
Rome
Caen Barbara

JAPAN

Tokyo
Cattrysse Bernard

LITOUWEN

Lazdijai
Van Den Bergh Rik

LUXEMBURG

Steinsel
De Corte Fred

MAROKKO

Marrakech
Lepiang Nathalie

Rabat

Heynink Tina

MEXICO

Tlaxcala
Cailliau Brecht

NIEUW ZEELAND

Auckland
De Belder Mine
Christchurch
Rottiers Patrick

NOORWEGEN

Kolsas
Van Laenen Filip

PARAGUAY

Capitan Miranda - Itapua
Godefroid Conny
Asunción
Cuppens Arnoud

PERU

Lima
Vanlommel Nicky

POLEN

Warschau
Van Hool Annick

PORTUGAL

Algarve
Dauwen Erik

Lissabon

Van Belleghem Joost

QATAR

Doha
Deckers Joris

ROEMENIË

Boekarest
Struys Jan

SERVIE

Belgrado
Delva Gilberte

SINGAPORE

Singapore
Vanhoutte Christophe

SPANJE

Alicante / Villajoyosa
Ryckaert Dieter
Catalonië / Barcelona
Wouters Myriam
Madrid
Dauwe Mieke
Tenerife
Peeters Karen
Valencia
Lesage Kristien

SURINAME

Paramaribo
Helderweirt Tom

TAIWAN

Taipei
Van Parijs Isis

THAILAND

Bangkok
Bull Eddy

TUNESIË

Tunis
De Jonghe Solange

VIETNAM

Hanoi
Destombes Bruno

VSA

Arizona / Gilbert
Vanderheyden Katrien
New York / Regio New York
California / Monterey
Fiers Vera
Illinois / Chicago
Ryckbosch Bart
Michigan / Northville
Cassano Julie
Nevada / Henderson
Ardenoy Youri en Ryssaert Anja
New York / Regio New York
Higham - Bouten Kaat
New York / New York City
De Muelenaere Emma
Ohio / Chagrin Falls
Decroos Dieter
Oregon / Portland
Vermeulen Stefaan
Pennsylvania / Philadelphia
Mertens Daisy
Tennessee/Mount Juliet
Baert Pieter-Jan
Washington Dc
Quintyn Marc
Wisconsin / Brussels
Binard Joseph

ZUID-AFRIKA

Kaapstad
Verbist Anne

ZWEDEN

Bollnas
Van Louwe Luc
Stockholm
Vanhove Tiny

ZWITSERLAND

Genève
Sap Frank
Zürich
Scheir Petra

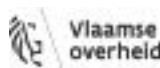
COLOFON

VLAMINGEN IN DE WERELD is het driemaandelijkse tijdschrift van de gelijknamige Stichting van Openbaar Nut, de enige belangenvereniging voor Vlamingen die in het buitenland (willen) wonen, leven, werken. **CORRESPONDENTIEADRES & RECLAMEREGIE** Vlamingen in de Wereld, Simon Bolivarlaan 17, 1000 Brussel. Tel.: +32 (0)456 82 13 21, info@viw.be, www.viw.be, facebook.com/viwbrussel. **ABONNEMENTEN** 60 euro, dit is het forfait om gebruik te maken van de VIW-dienstverlening. Een lidmaatschap op het tijdschrift zit hier inbegrepen, alsook de toegang tot de ledenpagina's van de website en de diverse voordelen die VIW haar leden biedt. IBAN: BE38 068213782872, Swiftcode(BIC): GKCCBEBB. Met als mededeling 'Ledenpakket VIW'. Betalen via kredietkaart kan uiteraard ook. Raadpleeg hiervoor www.viw.be/nl/lidmaatschap-nieuw. **REALISATIE** Drukkerij Geers Offset nv. **NA ELKE VERZENDING** krijgen wij stevast een aantal exemplaren retour wegens foutief adres. Gelieve het secretariaat van uw gewijzigde adres op de hoogte te brengen a.u.b. **VIW RESPECTEERT DE WET** op de privacy.

VIW is lid van de Unie van de Periodieke Pers.

BESTUURSORGAAN VOORZITTER: STEVEN VAN LAER, **ONDERVOORZITTER:** AN DE MOOR, MICHEL ADRIAENS, FREDERIK BORIAU, TOM BRUYER, AN DESCHEEMAERKER, HILDE CELESTE DE JONGE, THEO DIRIX, PRAKASH GOOSSENS, JOHANNA NEYT, EVA PAREIT
STRUCTURELE SPONSORS DEME, RSZ, EY, Gosselin Group, Ondernemingen Jan De Nul nv, Leuven Mindgate

Met de steun van de Vlaamse overheid. De Vlaamse overheid kan niet verantwoordelijk gesteld worden voor de inhoud van de publicaties.

STEVEN VAN LAER
VOORZITTER

Een brug

Aan het einde van mijn voorzittersmandaat wil ik het nog eens benadrukken, Vlamingen in de Wereld is de brug die Vlamingen wereldwijd verbindt. Dat is onze opdracht die we breed gedragen en met steun van de Vlaamse overheid uitvoeren. Wij onderscheiden ons daarbij met een netwerk dat Vlaanderen wereldwijd verankert, als een partner die de Vlaamse cultuur uitdraagt en als een gids bij internationaal wonen en werken. Dit maakt ons ook een betrouwbare pijler in het Vlaams buitenlands beleid. Niets hiervan wijzigt met een vernieuwing van het bestuursorgaan, maar is en blijft het voorwerp van onze blijvende inzet.

Moet VIW nog voorgesteld worden als loyale actor in het uitdragen van de Vlaamse cultuur en geschiedenis en een promotor van het Nederlands? Daartoe werkt het al vele jaren samen met zowel Vlaamse als Nederlandse (digitale) onderwijsverstrekkers. Met ons eigen moedertaal- en cultuurkamp leert daarenboven jaarlijks een groeiende groep uitgeweken kinderen en jongeren Nederlands en hun culturele wortels kennen. Wij zijn er ook voor zij die later voortgezet onderwijs in Vlaanderen volgen en eveneens voor de studenten die voor hun stage of studie tijdelijk naar het buitenland gaan. Met in de toekomst hopelijk een toegankelijke internationale culturele agenda van Vlaamse artiesten, kan VIW extra promotie maken voor de Vlaamse cultuur en deze vanop de eerste rij ondersteunen."

Als gids bij internationaal wonen en werken, zetten we in op informatieverstrekking en opleidingen over internationale mobiliteit. Hierbij richten we ons vooral op de partners van professionele migranten en op de praktische aspecten van de uitwijking en terugkeer. VIW organiseert met gespecialiseerde partners informatiesessies over zowel

consulaire en administratieve aangelegenheden als persoonlijke thema's zoals heimwee, eenzaamheid, cultuurverschillen,... , zodat men geïnformeerd is over harde regels, maar ook over belangrijke persoonlijke thema's. Naast het vertrek wordt ingezet op de terugkeer en hoe de Vlaamse gemeenschap en het bedrijfsleven haar ervaren wereldburgers optimaal kan inzetten.

Met onze vertegenwoordigers bieden we wereldwijde Vlaamse verankering en naast het officiële circuit ook een complementair netwerk om de Vlaamse troeven uit te dragen. De VIW-vertegenwoordigers vormen de geknipte spreekbuis van de Vlaamse diaspora, wat VIW tot ideale partner maakt voor activiteiten die het diplomatieke en economische overstijgen. Het biedt Vlaanderen de mogelijkheid om zich als een sterk geheel te presenteren, gesteund op drie pijlers. Want Vlaanderen bereikt hiermee zowel het diplomatieke netwerk als de lokaal wonende Vlamingen én maakt zich publiek bekend in het gastland. Hiermee helpt VIW Vlaanderen op de wereldkaart te zetten en haar imago te versterken.

Dit alles maakt VIW zowel een unieke partner voor de internationaal mobiele Vlamingen als een stevige pijler binnen het Vlaams buitenlands beleid, die samenwerkt met de diverse (internationale) entiteiten en streeft naar community building over de grenzen heen. VIW stimuleert onderlinge verbindingen, faciliteert effectieve communicatie en bevordert de betrokkenheid bij Vlaanderen. Deze inspanningen, gericht op de creatie van een positieve en betrokken gemeenschap, zijn een troef voor Vlaanderen en verdienen daarom blijvende aandacht van Vlaanderen.

Brouwerij in VAMVAKOPOULO

TEKST THEO DIRIX

“Ik heb een brouwerij in Griekenland.” Aurelie Petillion glimlacht als ze mijn parafraze hoort van de bekende openingszin van Karen Blixen’s *Out of Africa*: “Ik had een boerderij in Afrika.” Zelfs met een brouwerij in de hoofdrol en in de tegenwoordige tijd blijf ik het een mooie openingszin vinden. Niet alleen kondigt hij een liefdesverhaal aan, maar vooral een prachtig avontuur en een droom. Stel u even voor dat de auteur van dit portret, die zoals u weet een drammerige grafjager is, zou beginnen met: “Ik stond in Griekenland eens aan het graf van Fix, de Beierse bierbrouwer van Koning Otto!” Overdrachtelijk kan dat natuurlijk ook iemands droom zijn, maar los daarvan is eigen tap goud waard.

BESNEEUWDE BERGTOPPEN

“Ik heb een brouwerij in Vamvakopoulo,” had natuurlijk ook gekund. Daar, net buiten Chania op Kreta, heb je in de verte een prachtig zicht op de besneeuwde toppen van de Lefka Ori, de Witte Bergen, en dichterbij op een lekker biertje met een kraag van wit schuim.

Eerder was ik al gevallen voor het prachtige logo van Lafkas Bier: in een halve cirkel boven Lafkas Brewery staan als twee bergtoppen de letters M en A, de initialen van Michalis en Aurelie. Onwillekeurig moest ik aan de Kilimanjaro denken en zo weet u meteen waar Blixen vandaan komt.

OENOLOOG

Toen ik aan dit portret begon, wist ik nog niet welke van de volgende epitheta of erenamen Michalis Lafkas zou verkiezen: zytholoog (van logos, de studie van zythos, bier), bierista of biersommelier. Nu weet ik dat hij oenologie (de kennis van oinos, wijn) en alcoholtechnologie heeft gestudeerd.

Hij heeft er altijd van gedroomd om wijnboer te worden. In afwachting van zijn eigen wijngaard, maakt hij een ommetje via bier. In 2011 trok hij naar het land waar de biercultuur op de lijst van immaterieel cultureel erfgoed van de mensheid staat: België. Hij wilde er alles leren over de lokale bierbrouwkunst en bots- te er ook op materieel erfgoed: Aurelie Petillion.

Naar details over hun ontmoeting heb ik niet durven vragen, maar ik vermoed dat 'het delirium' nooit heel ver was. En dan bedoel ik -voor alle duidelijkheid- het Brusselse café met die naam waar een wereldrecord aan biersoorten wordt aangeboden. In hun eerste 'pendeljaren' reisden Aurelie en Michalis trouwens vooral om te proeven, bij ons en elders, van koffie, wijn en bier. Ik zat er met mijn epitheta niet heel ver naast.

In 2014 waagde Aurelie de sprong en kwam ze naar Griekenland, eerst nog naar Athene waar Michalis voor de Griekse marine werkt. Hoe een noordelijke Griek en een Vlaamse 'Brusselesse' in Chania verzeilden, is een verhaal apart. En dat zegt misschien meer over Aurelie dan over de aantrekkelijkheid van de Witte Bergen: tijdens haar allereerste bezoek aan Griekenland in 2011, kondigde ze daar, na Rhodos en Karpathos, zelfverzekerd aan dat ze ooit in Chania zou wonen. Een paar jaar later was het zover.

LAFKAS BROUWERIJ

Zal ik me dan maar beperken tot de vaststelling dat de rest geschiedenis is. In 2017 werd de Lafkas Brouwerij opgericht. Hoe dat allemaal begon, met veel ups en een stormachtige down, is te zien op een aantal YouTube-filmpjes die stralen en glimmen van enthousiasme. Zeven jaar later brengen die glimmende gisting- en rijpingstanks vier vaste biertjes en jaarlijks een zomer special voort.

Daarvan was de Triple hop pale White Mountains de eersteling: op het blauwe etiket staat een schets van Paul, Aurelie's vader en bierliefhebber; 11 jaar na zijn overlijden is hij nu helemaal betrokken bij het avon-

"IN 2011 KONDIGDE IK ZELFVERZEKERD AAN DAT IK OOI IN CHANIA ZOU WONEN."

tuur. Op het bier met het rode etiket, de ontbijstout Black Sheep, staat Giannis, de vader van Michalis.

Ondertussen is er nog een creatie: achter een oranje etiket zit een bier dat een vollere Weiss-smaak combineert met het frissere palet van een witbier. Want natuurlijk wilde Aurelie geen tweede Hoegaarden op haar naam. Daarom vroeg ze aan Michalis om zijn magie nog eens boven te halen en iets te toveren tussen winter en zomer, tussen banaan/gele citrusvruchten en komkommer. En zo is 'Chaniotissa' geboren.

Op het etiket staat een afbeelding van Aurelie, ondertussen zelf een echte 'chaniotissa'. En dat met de goedkeuring van de lokale bevolking die Lafkas een mooie afzetmarkt verzekert: als dat geen compliment is!

Ondertussen gaat nog een ander combo van Aurelie en Michalis daar door het leven. Want de uitdaging van het runnen van een eigen bedrijf in Chania, ver weg van beider families, verdiende nog wel een extra dimensie. Ulysses is vandaag zes jaar en Orpheus drie. Met dergelijke namen dragen hun zoontjes niet alleen een heel programma maar ook veel magie. Ulysses is niet helemaal de Griekse Odysseus en Orpheus is naast dichter en bard ook profeet. Dat worden mannen voor alle seizoenen. Een beetje zoals die andere creaties van M en A. Maar die vergelijking zou ik hier niet durven te maken.

Hoeveel groener is het gras fiscaal in het buitenland?

Portugal is niet meer zo gastvrij voor gepensioneerden. Ook het Verenigd Koninkrijk wordt fiscaal minder interessant om naar te emigreren, maar komt mogelijk wel met een nieuw interessant belastingregime. Welke landen zijn nog aantrekkelijk voor Belgen die op zoek zijn naar fiscale optimalisatie?

TEKST ISABELLE DYKMANS, SONJA VERSCHUEREN

INTERNATIONALE FISCALITEIT

De internationale fiscaliteit heeft recent enkele veranderingen ondergaan. Zo schaft het Verenigd Koninkrijk zijn uiterst voordelige belastingregime voor niet-gedomicileerde personen af, al volgt mogelijk wel een nieuw fiscaal interessant regime. Ook Portugal luidde het einde in van het eldorado voor buitenlanders die van hun pensioen in de zon willen genieten. “De verwachting is wel dat de recent verkozen rechtse pro-ondernemerspartijen een gelijkaardig regime zullen invoeren”, zegt Wim Vermeulen, partner bij het advocatenkantoor Cazimir. Wat verandert precies? En zijn er dan nog fiscale paradisiën als het gaat over belastingen op uw pensioen, beleg-

gingsinkomen, vermogen of erfenissen?

Besef wel dat u ingrijpende keuzes moet maken om van zulke gunstige stelsels te genieten. “Verhuizen betekent niet zomaar dat u zich elders gaat domiciliëren, maar dat u België echt moet verlaten. Het is een beslissing met heel wat gevolgen, bijvoorbeeld op het vlak van sociale zekerheid”, zegt Vermeulen. “Mijn ervaring leert me dat mensen zelden alleen om fiscale redenen naar een ander land verhuizen. Een warmer klimaat is een exponentieel grotere driver.”

WAAR WORDT HET MOGELIJK MINDER INTERESSANT?

Verenigd Koninkrijk

Emigreert u naar het Verenigd Koninkrijk, dan kunt u er

als niet-Britse inwoner voor kiezen om onder het 'non-dom'-regime te resideren. Dat staat voor *non-domiciled residents* of niet-gedomicilieerde personen.

"Gedurende de eerste zes jaar dat u in het VK verblijft, betaalt u geen enkele belasting op inkomsten die u buiten het VK verkreeg en die u niet naar dat land overbracht", zegt Grégory Homans, managing partner van het advocatenkantoor Dekeyser & Associés.

Vanaf het zevende jaar zijn de inkomsten van non-doms onderworpen aan een forfaitaire belasting. Vanaf het twaalfde jaar verdubbelt het bedrag daarvan. Na het vijftiende jaar is het fiscaal gunstregime niet meer van toepassing.

Het Verenigd Koninkrijk wil het systeem volgend jaar afschaffen en vervangen door een alternatief regime. Vanaf 6 april 2025 zullen non-doms vanaf hun vijfde jaar in het VK onderworpen zijn aan het gewone belastingstelsel, en dus niet pas na het vijftiende jaar. "Het positieve is wel dat het 'remittan-

ce'-principe (waarbij buitenlandse inkomsten en winsten belastbaar worden gesteld indien ze naar VK worden gebracht, red.) zou worden losgelaten", zegt Vermeulen. "Dat maakt van het VK misschien wel de ideale bestemming voor cryptobeleggers."

Wat met erfenissen en schenkingen?

In het Verenigd Koninkrijk bedragen de successierechten op erfenissen standaard 40 procent. Er zijn wel aftrekposten (325.000 pond voor de langstlevende echtgenoot en minimaal 325.000 pond voor kinderen en kleinkinderen).

Er is geen specifieke belasting op schenkingen. Die zijn wel onderworpen aan successierechten als de schenker binnen de zeven jaar na de roerende schenking overlijdt. "Het is wel nadelig dat gedacht wordt aan een invoering van het Nederlandse systeem, waarbij mensen die het land verlaten nog tien jaar zouden worden 'gevolgd' voor wat betreft erfbelasting. Overlijdt u in die periode, dan wordt uw wereldwijde vermogen op grond van het Britse recht alsnog aan Britse erfbelasting onderworpen", zegt Vermeulen.

Is er een vermogensbelasting?

Het Verenigd Koninkrijk heeft geen vermogensbelasting.

Wat met inkomsten uit kapitaal?

Als een Britse inwoner intresten op een Belgische bankrekening ontvangt, of dividenden uitgekeerd door een Belgisch bedrijf, hangt de fiscale behandeling af van het statuut van de belastingplichtige.

"Gaat het om een gewone inwoner, dan kan het belastingtarief oplopen tot 40 procent, hoewel er bepaalde verminderingen en vrijstellingen zijn. Gaat het om een non-dom (tot april 2025), dan kan die persoon 15 jaar lang profiteren van het fiscaal gunstregime. Dat is op voorwaarde dat de financiële inkomsten die buiten het VK zijn gegenereerd er niet naar worden overgebracht", zegt Homans.

Na april 2025 vallen non-doms vanaf het vijfde jaar dat ze in het Verenigd Koninkrijk verblijven onder het gewone belastingstelsel. Voor de eerste vier jaar zou het remittance-principe wel wegvallen.

Pensioen

Elk pensioen dat een Britse ingezetene uit het buitenland ontvangt is onderworpen aan belastingen, als de afgesloten dubbelbelastingverdragen dat toelaten. "Bent u echter een non-dom, dan betaalt u de Britse belasting op buitenlandse inkomsten als u die naar het Verenigd Koninkrijk overbrengt", vervolgt de advocaat. Deze gunstige regeling wordt vanaf 2025 beperkt tot vier jaar.

Portugal

In 2008 voerde Portugal zijn eigen regime voor niet-gedomicileerde personen in: Non-Habitual Residence (NHR). Onder dat stelsel konden niet-gewone ingezetenen onder bepaalde voorwaarden genieten van een volledige belastingvrijstelling voor hun inkomsten uit buitenlandse bronnen. "Meerwaarden op een beleggingsportefeuille - zelfs als die op een Belgische bankrekening waren blijven staan - werden wel beschouwd als onshore en dus belastbaar in Portugal, ook onder het NHR-regime", zegt Vermeulen.

Het gunstregime, dat erg populair is bij buitenlandse gepensioneerden, heeft verschillende wijzigingen ondergaan.

"In 2020 voerde Portugal een forfaitaire belasting van 10 procent in op pensioenen afkomstig uit het buitenland en daarmee gelijkgestelde inkomsten. Sinds 1 januari 2024 kent Portugal de belastingvrijstelling niet meer toe, tenzij voor enkele uitzonderingen", zegt Homans.

Het is nog afwachten wat de nieuwe regering in petto heeft voor belastingplichtigen die naar Portugal willen verhuizen.

Erfenissen en schenkingen

Portugal heft geen belastingen op schenkingen of erfenissen in rechte lijn en tussen echtgenoten. Voor anderen geldt een tarief van 10 procent.

In het geval van een schenking van Portugees vastgoed is een verlaagd zegelrecht van 0,8% in rechte lijn en tussen echtgenoten van toepassing (tegenover 10,8% voor de anderen).

Vermogensbelasting

Er is geen vermogensbelasting in Portugal, maar wel een gemeentelijke belasting op Portugees onroerend vermogen met een totale fiscale waarde van meer dan 600.000 euro. Het tarief is progressief en kan oplopen tot 1,5 procent.

Inkomsten uit kapitaal

Dividenden en interesten ontvangen door een gewone inwoner worden, onder voorbehoud van het bestaan van een belastingverdrag, belast tegen een vast tarief van 28 procent.

"Natuurlijke personen die fiscale inwoners zijn kunnen die inkomsten wel aangeven als onderdeel van hun totale inkomen. Ze worden ook belast tegen progressieve tarieven, en die kunnen gunstiger zijn", legt de advocaat uit. Mensen met de status van niet-gewone ingezetene betalen in Portugal geen belasting op dividenden en interesten uit buitenlandse bron, maar wel op meerwaarden. "Let wel op verschillen. Zo wordt de liquidatiebonus die je verkrijgt bij de ontbinding van een vennootschap naar

"VERHUIZEN BETEKENT NIET ZOMAAR DAT U ZICH ELDERS GAAT DOMICILIËREN, MAAR DAT U BELGIË ECHT MOET VERLATEN."

Portugees recht beschouwd als een belastbare meerwaarde, en niet als een dividend, zoals in België”, aldus Vermeulen.

Pensioen

Gewone Portugese belastingplichtigen betalen belasting op hun pensioen volgens een progressieve schaal. Het tarief kan oplopen tot ongeveer 50 procent.

Als een gepensioneerde in 2008 de status van niet-gewone ingezetene had aangenomen, was die vrijgesteld van elke belasting op zijn of haar buitenlands pensioen. Vanaf 1 januari 2024 is dat niet langer het geval.

De vrijstellingsregeling blijft wel van toepassing op mensen die geregistreerd zijn als niet-gewone ingezetene, en dat tot het einde van de periode van tien jaar die voorzien is door de regeling.

WAAR BLIJFT HET INTERESSANT?

We bespreken hier slechts drie landen, maar u zou ook kunnen denken aan Luxemburg, Zwitserland, Malta, Cyprus of Mauritius.

Italië

Italië biedt, onder bepaalde voorwaarden, een aantal aantrekkelijke belastingregimes. Zo komen alle nieuwe Italiaanse fiscale ingezetenen gedurende een periode van 15 jaar in aanmerking voor een jaarlijkse forfaitaire belasting van 100.000 euro op inkomsten uit buitenlandse bronnen.

Voorts hebben nieuwe gepensioneerde Italiaanse ingezetenen onder bepaalde voorwaarden gedurende een periode van negen jaar recht op een forfaitaire belasting van 7 procent op hun pensioen uit het buitenland.

Erfenissen en schenkingen

In Italië worden schenkingen en erfenissen progressief belast tegen een tarief dat kan oplopen tot 8 procent. “Bij erfenissen en schenkingen genieten echtgenoten en nakomelingen echter van een vrijstelling tot 1 miljoen euro per persoon en van een verlaagd tarief van 4 procent voor bedragen daarboven”, zegt Homans. “Kiest de belastingbetaler voor het uniforme forfaitaire belastingstelsel voor een periode van 15 jaar (100.000 euro per jaar), dan zijn de bezittingen en rechten in het buitenland vrijgesteld van successie- en schenkingsrechten.”

Vermogensbelasting

Italië heeft geen vermogensbelasting, maar er zijn wel eigendomsbelastingen. Zo is er een jaarlijkse belasting van circa 1 procent op onroerend goed dat Italiaanse belastingplichtigen vanaf 2024 in het buitenland bezitten.

Inkomsten uit kapitaal

Intresten, meerwaarden en dividenden worden belast tegen een vast tarief van circa 25 procent. Om vermogende particulieren aan te trekken biedt Italië echter een uniform belastingregime aan met een jaarlijkse forfaitaire belasting. Die is van toepassing op iedereen die niet minstens negen jaar fiscaal inwoner van Italië is geweest.

Volgens dat regime gebeurt de belasting als volgt:

- Inkomsten verdiend in Italië worden belast tegen de gewone tarieven.
- Inkomsten afkomstig van buiten Italië zijn onderworpen aan een jaarlijkse forfaitaire belasting van 100.000 euro.

Pensioen

Personen met pensioeninkomsten afkomstig uit het buitenland die verhuizen naar bepaalde Italiaanse regio's, kunnen onder een aantal voorwaarden profiteren van een forfaitaire belasting van 7 procent op die pensioenen.

Monaco

Niet-staatsburgers die in Monaco gedomicilieerd zijn, zijn niet onderworpen aan vermogens- of inkomstenbelasting.

Erfenissen en schenkingen

Erfenis- en schenkingsrechten zijn alleen van toepassing op goederen die zich in Monaco bevinden. Ze zijn niet van toepassing op goederen die zich buiten het grondgebied bevinden. Er zijn geen schenkings- of successierechten in rechte lijn of tussen echtgenoten.

Vermogensbelasting/inkomsten uit beleggingen

Monaco kent geen vermogensbelasting of belasting op inkomsten uit beleggingen. “Dat geldt overigens niet voor Franse burgers. Die moeten in Frankrijk belasting blijven betalen”, zegt Berfin Alagoz, advocate bij Dekeyser & Associés.

Pensioen

Er is geen Monegaskische belasting verschuldigd op buitenlandse pensioenen die worden uitgekeerd aan inwoners van Monaco.

Dubai

Het emiraat Dubai heft geen belasting op het vermogen, noch op de inkomsten, erfenissen of schenkingen van zijn inwoners.

“Momenteel betalen inwoners van Dubai geen enkele belasting. Voor zover wij weten zijn er geen plannen om dat te veranderen”, zegt de advocate.

Dat geldt voor zowel successie- en schenkingsrechten als voor vermogensbelastingen, inkomsten uit kapitaal en buitenlandse pensioenen uitgekeerd aan inwoners van het emiraat.

Grote projecten Grote veiligheid

TEKST KOEN VAN DER SCHAEGHE

De internationale maritieme dienstverlener DEME groeit gestaag mee met de wereldwijd floreerende offshore- en baggersector, laat unieke schepen bouwen en stelt wereldwijd een groeiende populatie tewerk. Veiligheid is daarbij een rode draad en leidt al onze beslissingen en acties.. Dat dit geen holle slogan is, weet Christine Wittoeck als geen ander. Ze geeft haar collega's trainingen rond veiligheidsgedrag en veiligheidscultuur en moedigt hen aan om voor elkaar te zorgen. Dat is een noodzaak, zeker in hun multiculturele werkomgeving, waarin communicatie niet altijd vanzelfsprekend is. Een boeiende kijk in hoe een toponderneming veiligheid doorweven met interculturaliteit injecteert in haar bedrijfscultuur.

DEME is vermaard om de straffe projecten wereldwijd, maar ook een organisatie die uitblinkt door zijn bedrijfscultuur. Het besef is groot dat werknemers beter gedijen in een veilige omgeving. Maar wat is een veilige werkomgeving in een interculturele context? Werken op een schip is bovendien een bijzondere setting. Men werkt en leeft dicht op elkaar, letterlijk en figuurlijk, waardoor cultuurverschillen zich op diverse manieren uiten.

INSPIREREN OP LOCATIE

De job van Christine heeft wel wat weg van een 'flying doctor' want in plaats van haar collega's uit hun professionele habitat te halen, trekt zij wereldwijd naar hen toe. De mondiale aanwezigheid van DEME maakt dat Christine bijzonder veel uithuizig is. Ze is dan ook vaker te vinden op een van de schepen of de verafgelegen projecten dan op het Antwerpse hoofdkwartier. Ze noemt haar job een balans tussen sturen en coachen en zichzelf ziet ze meer als inspirator dan trainer. "Ons framework van veiligheids-DNA bevat zeven basisregels, waarvan wij geloven dat iedereen ze kan toepassen. Dit protocol zorgt voor een veilige werkomgeving en een dito gedrag. Open communicatie is een van de richtlijnen en wellicht de kern van een goed beleid. Dat betreft zowel de verbale uitwisseling tijdens het

werk als de dialoog rond de verwachtingen op een werkplek. Dat omvat de interactie over de risico's en de veilige benadering ervan, maar ook dat je elkaar durft aanspreken als er iets fout loopt of omgekeerd, een compliment kunt geven. In een Vlaamse context lijkt dit vanzelfsprekend, maar dat is het minder binnen een multiculturele werkomgeving."

INTERCULTURALITEIT

Risico's zijn inherent aan de maritieme sector en kunnen nooit volledig worden vermeden. Daarom is het belangrijk om ze op een verantwoorde en gezonde manier te beheersen, weet Christine. "In mijn functie draait het niet zozeer om technische veiligheid, wel om gedragsveiligheid, waarbij gedragswijziging vereist is. Dit vormt een grote uitdaging en heeft een duidelijke link met het communiceren rond die risico's, op alle niveaus, van directie tot bemanning en arbeiders. Hierbij komt diversiteit dus snel in beeld, aangezien schepen bemand worden door mensen met zeer uiteenlopende achtergronden. Een Bengaal spreek je anders aan dan een Boliviaan. En de sfeer aan boord van een schip kan sterk variëren, wat het onderlinge contact beïnvloedt. Op een schip met een Belgische bemanning die al lange tijd samenwerkt, is de situatie anders dan bij een project waar je ook lokale medewerkers moet integreren. De ene keer is het haast een familie, de andere keer een grote heterogene mix. Dan moet je een modus operandi vinden. Filipinos en Oost-Europeanen hebben een andere manier van communiceren: dat is niet altijd even evident. Ik wil dan vooral richting geven."

"EEN VEILIGHEIDSCULTUUR IS DE SOM VAN DE GEDRAGINGEN VAN EEN GROEP."

KOUSENVOETEN

"Bijzonder fascinerend vind ik het slapen op de schepen, waardoor ik echt in de sfeer duik. Daardoor ken ik het vak en het jargon intussen behoorlijk goed. Tijdens elke nieuwe sessie probeer ik eerst aan te voelen hoe boodschappen bij iemand aankomen. De verwachtingen over hoe men aangesproken wil worden, kunnen namelijk sterk uiteenlopen. Niet communiceren is geen optie. Het elkaar durven aanspreken is de basis om uit fouten te leren en potentieel gevaarlijke situaties te ontmijnen. Je hebt uiteraard niet enkel culturele, maar ook karakteriële verschillen. De ene houdt van een directe aanpak, bij de andere moet je kritiek op kousenvoeten aanbrengen. De derde heeft instructies nodig, terwijl een vierde het graag zelf uitzoekt. Ik wil zowel het 'anders zijn' normaliseren als hen een houvast geven, met de focus op veiligheid uiteraard. Want in een écht kritieke situatie moet men elkaar wel met één enkel woord begrijpen. Ik houd niemand's handje vast, maar ver-

trek vooral vanuit emotionele intelligentie. Een veiligheids-cultuur is de som van de gedragingen van een groep, dus moet je kijken naar het functioneren van het geheel."

BEWUSTZIJN

DEME heeft een intensieve focus op veiligheid ontwikkeld, met als doel de veiligheidscultuur binnen de hele organisatie voortdurend verder te versterken en medewerkers constant te herinneren aan de risico's waar ze dagelijks mee te maken hebben "Het gevaar is vooral dat er routine in de werkzaamheden sluipt. Niets abnormaal, want dat zou ons allemaal overkomen, maar dat maakt het wel belangrijk om de alertheid hoog te houden. Het blijft een uitdaging om dat in gedachten te houden, wetende dat ze in een operationele omgeving zitten. De bedoeling is dat iedereen beseft dat men zelf toegevoegde waarde kan hebben. Veiligheid en eigenaarschap gaan voor mij hand in hand. Alles wat ik doe is onderdeel van een preventietraject, maar dat maakt het niet minder belangrijk. Het is een randvoorwaarde opdat een onderneming goed kan werken. Er moet een duidelijke minimumnorm zijn, want zet je vervolgens een Australiër en een Oost-Europeaan bij elkaar, dan zal de eerste verbaasd zijn over beperkte norm en de tweede over de hoge norm. Ook dat zijn cultuurverschillen", besluit Christine.

Werken bij DEME: deme-group.com/careers

Klein Vlaanderen Groot buitenland

Geen enkele regio beschikt over zoveel bevoegdheden om een eigen buitenlandbeleid te voeren als Vlaanderen. Meer dan twee decennia gaf Axel Buyse mee vorm aan dat beleid. Vandaag is hij een meer dan geïnteresseerd observator. Dit najaar verscheen zijn boek 'Klein Vlaanderen, groot buitenland'. Naast zijn ruime ervaring is het uiterst boeiende essay van de oud-diplomaat gestoeld op de pogingen om met de complexiteit van ons land en zijn buitenlands beleid om te springen. Hij kadert het groeipotentieel van Vlaanderen op het internationale toneel en pleit voor een nieuw samenwerkingsmodel met de federale overheid.

TEKST KOEN VAN DER SCHAEGHE

BEWUSTWORDING

Twintig jaar lang was Axel Buyse Diplomatiek Vertegenwoordiger van Vlaanderen en hoewel hij er naar eigen zeggen een open deur mee intrapt, wil hij het bij het begin van deze nieuwe legislatuur toch nog eens herhalen: "Het is broodnodig dat Vlaanderen verder internationaliseert. Het is namelijk de grootste garantie voor onze welvaart. De internationale vlucht vooruit is een noodzaak voor onze kleine, op het grote buitenland gerichte regio. En Vlaanderen kán en mag dat ook. Geen enkele andere regio beschikt immers over zoveel bevoegdheden om een eigen beleidsvoering uit te bouwen, inclusief een diplomatie die opkomt voor concrete, strategische Vlaamse belangen, tegen de achtergrond van onze sterk op internationale handel gebaseerde regionale economie." De reden voor zijn boek is deels bewustwording. Men schiet soms op het Vlaams buitenlands beleid zonder de bestaansredenen ervan te kennen. "Het boek is opgezet voor een driedelige doelgroep, ten eerste als reflectie voor de nieuwe Vlaamse en

federale regering. Ik richt me daarnaast tot Vlamingen op belangrijke functies binnen het bedrijfsleven, met de boodschap om het Vlaams buitenlands beleid te ondersteunen en in overweging te nemen. En tenslotte is dit een oproep richting de overheid om het Vlaams buitenlands beleid ernstig te nemen."

HEFBOOM

Axel Buyse benadrukt niet enkel dat alle maatschappelijke binnenlandse uitdagingen een buitenlands luik hebben, maar ook dat Vlaanderen een indrukwekkend apparaat heeft om deze aan te pakken "Het uitgangspunt in België is immers het grondwetsprincipe 'in foro interno, in foro externo'. Dat wil zeggen dat de verdeling van de bevoegdheden onder de Belgische deelstaten en de federale overheid wordt doorgetrokken op het internationale niveau. De regio's mogen dus eveneens Europees of internationaal optreden. Het is dus zaak deze hefboom ten volle te gebruiken en het buitenlands beleid verder te versterken.

Vlaamse betrokkenheid en Vlaamse verantwoordelijkheid gaan daarbij hand in hand. Het Vlaams buitenlands beleid is trouwens zo oud als de Vlaamse autonomie zelf. Wat in de jaren '70 van vorige eeuw begon als een poging om de eigen identiteit en cultuur uit te dragen, groeide uit tot een sterk departement dat onder meer een netwerk van diplomatieke vertegenwoordigers aanstuurt. Daarbij was er al snel de bekommernis om de buitenlandse uitwerking van de interne bevoegdheden, ook al waren die aanvankelijk zeer beperkt. In het toenmalige cultuurbeleid zit de foetus van het huidige Vlaams buitenlands beleid."

PRAGMATISME

De voormalige diplomaat pleit voor een nieuw model van Belgisch buitenlands beleid met een veel sterkere samenwerking tussen de federale diplomatie en het eigen Vlaams buitenlands beleid waarbij ieder zijn eigenheid behoudt, maar zonder waterdichte schotten. "De Vlaamse diplomatie moet federaal serieus genomen worden. En men moet wat die aanbrengt, ook kunnen inploegen in het bredere buitenlands beleid. De basis is voor mij het land zoals we dat vandaag kennen, in al zijn diversiteit, met een algeheel respect voor elkaars bevoegdheden, gekoppeld aan een maximaal pragmatisme en open blik. Het mag niet verbazen dat Vlaanderen de voorbije decennia steeds meer het heft in eigen handen nam. Zeer lang was er een grote ondervetegenwoordiging van de Vlamingen in de diplomatie. Vooral binnen het bedrijfsleven nam het ongenoegen hierover toe, want hoe kon men de Vlaamse economische belangen vertegenwoordigen als men niet eens Nederlands sprak? Gelukkig evolueerde dat, maar nog steeds lijkt de federale ministerpost voor Buitenlandse Zaken het laatste decennium het oligopolie van één Franstalige politieke partij. Als we als Vlamingen onze belangen beter willen laten verdedigen, moeten we die functie opeisen."

DWARSVERBANDEN

Naast een groter begrip voor het Vlaams buitenlands beleid pleit Axel Buyse voor meer efficiëntie. "Ik geloof in een gecoördineerde en gestructureerde samenwerking tussen de diverse betrokken diensten, waarbij ieders eigenheid behouden blijft, maar waar meer dwarsverbanden ontstaan en opportuniteiten gedeeld worden. Dit zowel binnen de Vlaamse overheid, als binnen de Belgische staatsstructuur. Geef en je zal krijgen. Het huidige democratische kader is daarbij voor mij de basis. Het was Claire Tillekaerts, de voormalige ceo van Flanders Investment & Trade, die vroeg om nooit in de val te trappen van een her-federalisering van het buitenlands handelsbeleid. Dit land telt immers drie economieën, elk met hun eigen realiteit. Dit moet worden weerspiegeld in het buitenlandse handels- en investeringsbeleid. Wallonië bouwt op de erfenis van zijn industriële verleden, terwijl het Brusselse systeem zich volledig richt op de dienstensector. Vlaanderen daarentegen heeft een performante (kennis)economie weten op te bouwen, die nauw verbonden is met de internationale markt. Je kunt deze systemen niet laten vertegenwoordigen door één instantie."

SPANNINGSVELDEN

Axel Buyse duidt in zijn boek drie spanningsvelden waarmee een Vlaamse diplomaat te maken heeft. Het eerste is de omgang met het gastland of de gastlanden waar men geaccrediteerd is. "Men kijkt soms vreemd op van het uitgebreide instrumentarium waarover Vlaanderen beschikt om aan eigen buitenlands beleid te doen. Zeker als je als eerste aankomt op een nieuwe post, is dat soms pionierswerk. Het tweede spanningsveld is de omgang met de federale overheid en de omgang met de andere regio's. En tenslotte is er de eigen Vlaamse context, met de Vlaamse overheid en publieke opinie. Voor het grote publiek is diplomatie weinig tastbaar. Onder meer door te wijzen op concrete verwezenlijkingen kan je dat beeld bijstellen. In de samenwerking met bijvoorbeeld Nederland is dat een stuk duidelijker dan in EU-verband. Binnen de Vlaamse overheid kan men nog meer oog hebben voor internationale ontwikkelingen en meer gebruikmaken van de eigen Vlaamse aanwezigheid in het buitenland. Waarom geen goede voorbeelden laten aanreiken door de diplomatie om toe te passen in eigen land?"

PARTNERSCHAPPEN

"Mijn betrokkenheid bij de Vlaamse diplomatie is altijd meer geweest dan een job. Het had toch wat van een roeping. Het kader waarbinnen ik werkte, wijzigde ook geregeld, want stelselmatig namen de Vlaamse bevoegdheden toe. Met mijn collega's vormde ik de ogen en oren in het buitenland die opportuniteiten duiden en partnerschappen vormgaven. Ik durf te zeggen dat Vlaanderen zijn internationale roeping zeer ter harte neemt. Onze goede banden met bijvoorbeeld de buurlanden zijn deels het gevolg van hoe wij Vlamingen ons lot in eigen handen hebben genomen. Dankzij onze grote autonomie kunnen we onze eigen inspanningen veel beter focussen. We kijken niet enkel naar het zuiden, maar ook naar het westen, oosten en noorden. Het is mijn warme wens dat er ook in de toekomst maximaal wordt ingezet op het buitenlandse luik van de Vlaamse bevoegdheden", besluit de voormalige diplomaat.

Klein Vlaanderen, groot buitenland is uitgegeven bij Erstberg. Meer info via ertsberg.be

NIEUWE VERORDENING OVER VAKANTIEVERHUUR IN DE EUROPESE UNIE

TEKST KRISTIEN LESAGE, ABOGADA (ADVOCATE IN SPANJE), POSTGRADUAAT EUROPESE STUDIES, VIW-VERTEGENWOORDIGSTER.

VAKANTIEVERHUUR IN DE EUROPESE UNIE

Veel Vlamingen kopen in EU-buitenland een vakantiewoning. De kust van de Middellandse Zee is al tientallen jaren populair, maar ook andere gebieden zijn geliefde bestemmingen. Toeristen besluiten vaak om een tweede woning te kopen op hun favoriete vakantieplek na meerdere bezoeken.

GROTE WINST OF ONDERSCHATTE LASTEN?

Makelaars prijzen vakantiewoningen aan als uitstekende investeringen. Ze benadrukken dat verhuur aan toeristen de kosten kan dekken en zelfs aanzienlijke winst kan opleveren. Echter, de werkelijkheid is vaak anders. Kopers ontdekken dat de opbrengsten lager zijn dan verwacht; kosten en tijdsinvesteringen voor onderhoud en administratie worden vaak onderschat.

ILLEGALE VAKANTIEVERHUUR

In toeristische gebieden vormt illegale vakantieverhuur een probleem. Lokale overheden lopen belastinginkomsten mis en er ontstaat overlast zoals lawaaihinder en drukte. Voor hotels en legale accommodaties betekent dit oneerlijke concurrentie, aangezien zij wel aan regels en belastingverplichtingen moeten voldoen.

GROEIEND PROBLEEM MET HUISVESTING

Er ontstaat een groeiend probleem met huisvesting, omdat de populariteit van vakantieverhuur de huizenprijzen doet stijgen. Dit leidt ertoe dat de lokale bevolking zich geen woningen meer kan veroorloven, wat onrust veroorzaakt en zelfs betogingen tegen toerisme en het opkopen van woningen door buitenlandse investeerders met zich meebrengt.

GROTE VERSCHILLEN IN REGELGEVING

Op bepaalde plekken wordt vakantieverhuur aan banden gelegd door beperkingen of zelfs verbod. Desondanks blijft de wildgroei bestaan en blijkt moeilijk te bestrij-

den door de overheden van de verschillende steden, regio's en landen. Aangezien zowel gemeenten als deelstaten (bijvoorbeeld de Autonome Gemeenschappen in Spanje) vaak bevoegdheden hebben betreffende vakantieverhuur, is het overzicht voor de verhuurder zoek, door de grote verschillen in plaatselijke regelgeving.

EUROPESE COMMISSIE, RAAD VAN DE EU EN EUROPEES PARLEMENT

De Europese Commissie deed in november 2023 een voorstel voor meer transparantie en steun aan de plaatselijke overheden in de strijd tegen de kwalijke gevolgen van vakantieverhuur. De Raad van de EU en het Europees Parlement bereikten een akkoord en in april 2024 zag een nieuwe Verordening het licht: VERORDENING (EU) 2024/1028 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 11 april 2024, betreffende het verzamelen en delen van gegevens met betrekking tot diensten voor kortetermijnverhuur van accommodatie en tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1724.

REGISTRATIEPROCEDURE VOOR VERHUURDERS

De Verordening bevat regels over

registratie. Indien registratieplichtig bestaat, moet die verlopen op de manier bepaald in de EU-wetstekst: de verhuurder kan de woning aanmelden via een eenvoudige online procedure, waarbij een registratienummer wordt verstrekt. Met behulp van dit registratienummer kan de verhuurder vervolgens de accommodatie aanbieden aan vakantiegangers. De bedoeling van de EU-wetgever is de registratieprocedure eenvoudig en snel te houden en ook eenvormig, zodat verhuurders niet meer verdwalen in een doolhof van onduidelijke en steeds wisselende bureaucratische formaliteiten.

VERPLICHTINGEN VOOR ONLINE PLATFORMS

Onlineplatforms die kortetermijnverhuur faciliteren, worden verplicht om registratienummers van de vakantiewoningen en ook activiteitsgegevens door te geven aan de bevoegde instanties. Dit moet zorgen voor meer transparantie en controle. De maatregel helpt illegale verhuur tegen te gaan. Het registratienummer maakt het mogelijk om de verhuuractiviteiten te traceren. Deze verplichting is bedoeld om de vakantieverhuurmarkt beter te kunnen reguleren.

Vakantieverhuur kan voordelen opleveren voor zowel huurders als verhuurders, mits het goed geregeld is. Huurders kunnen genieten van unieke accommodaties, terwijl verhuurders een extra inkomstenbron kunnen creëren. Mits duidelijke regels en samenwerking tussen overheden, platformen en verhuurders, kan vakantieverhuur bijdragen aan een levendige toeristische sector. Het is essentieel dat zowel de belangen van de lokale bevolking als die van toeristen en investeerders in balans worden gehouden. Deze nieuwe EU-Verordening kan een grote stap betekenen in de goede richting.

www.lesagespanje.com

Aan bovenstaande tekst kunnen geen rechten ontleend worden. De aanwijzingen hebben uitsluitend een algemene voorbeeldfunctie en kunnen niet rechtstreeks toegepast worden. Concrete situaties moeten worden voorgelegd aan een specialist. Wij zijn niet aansprakelijk voor schade die uit mogelijke verkeerde interpretatie van deze tekst, uit onjuistheden of onvolledigheid zou kunnen voortvloeien.

Zomerkampen

Al spelenderwijs Nederlands oefenen

Tijdens deze kampen vinden jongeren van over de hele wereld elkaar terug in hartje Gent om er een hele week in de Nederlandse taal en cultuur ondergedompeld te worden.

28 juli - 2 augustus 2025 | Nieuwen bosch, Gent

Meer info op viw.be/events

Herkrijging van de BELGISCHE NATIONALITEIT

TEKST ROBIN DEMEYERE (STAGIAIR VLAMINGEN IN DE WERELD)

Ieder Belg die voor 2007 vrijwillig de nationaliteit van een ander land wilde aannemen, verloor daardoor automatisch de Belgische nationaliteit, omdat er in België tot dan een verbod op dubbele nationaliteit gold.

DUBBELE NATIONALITEIT

Vanaf 9 juni 2007 kwam daar verandering in. Mede dankzij de inspanningen van Vlamingen in de Wereld werd het verbod op dubbele nationaliteit in ons land afgeschaft. Iedere Belg die vanaf deze datum vrijwillig een andere nationaliteit aannam, verloor niet langer de Belgische.

Voor bepaalde landen werd een tijdelijke overgangsregeling voorzien. Wie vrijwillig één van volgende nationaliteiten aannam tussen 9 juni 2007 en 28 april 2008, verloor toch nog de Belgische: Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Noorwegen, Nederland en Verenigd Koninkrijk.

Een algemene toelating voor twee of meer nationaliteiten trad in werking op 28 april 2008, ook voor de eerder vermelde landen. Je kan nu dus om het even welke

nationaliteit aannemen, zonder daardoor de Belgische te verliezen.

Deze wet heeft echter geen terugwerkende kracht. Dat betekent dat iedereen die de Belgische nationaliteit verloor vóór de invoering van de wet, niet zomaar de Belgische nationaliteit kan terugkrijgen.

HERKRIJGING

Mensen die door het oude verbod op dubbele nationaliteit hun Belgische verloren zijn, zitten met vragen hoe ze die terug kunnen krijgen. Ze willen de Belgische nationaliteit met andere woorden 'herkrijgen'. Dit is mogelijk volgens onze wetgeving, maar de procedure daarvoor is weliswaar redelijk complex.

We onderscheiden 2 verschillende situaties:

SITUATIE 1: JE WOONT IN BELGIË

Als je momenteel in België woont, kan je de Belgische nationaliteit herkrijgen als je aan een aantal voorwaarden voldoet:

- 1) Je moet meerderjarig zijn.
- 2) Je moet gedurende 12 maanden voor je verklaring tot herkrijging je hoofdverblijfplaats in België op grond van wettelijk verblijf hebben.
- 3) Je moet op het ogenblik van je verklaring tot herkrijging verblijfsrecht voor onbepaalde duur hebben.

Een voorbeeld: in 1995 vertrok je naar Canada. Je werd in 2005 Canadees en verloor hierdoor de Belgische nationaliteit. Je trouwde met een Fransman en verhuisde samen in 2015 naar België op basis van gezinshereniging met een EU-onderdaan. Sinds 2020 heb je verblijfsrecht voor onbepaalde duur verkregen. Canada erkent meerdere nationaliteiten en laat je dus toe om de Belgische te (her)krijgen, zonder verlies van de Canadese nationaliteit.

Wanneer je, zoals in het voorbeeld, voldoet aan de vereiste voorwaarden kan je een verklaring tot herkrijging van de Belgische nationaliteit afleggen. Deze verklaring doe je voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van je hoofdverblijfplaats, bij je gemeente.

Er zijn een aantal documenten nodig om de verklaring af te leggen:

- Een uittreksel van je geboorteakte
- Bewijs van je vreemde nationaliteit
- Bewijs dat je Belg bent geweest
- Verklaring hoe je de Belgische nationaliteit verloor
- Bewijs van wettelijk verblijf van onbepaalde duur
- Bewijs van wettelijk verblijf tijdens de twaalf maanden voorafgaand aan de aanvraag

Daarna start de procedure van nationaliteitsverklaring, die leidt tot je inschrijving in het Rijksregister. Vanaf de dag van je inschrijving ben je (opnieuw) Belg! Een toevoeging hierbij is dat nationaliteit een gunst is, geen recht. Een staat kan altijd beslissen om je verzoek niet in te willigen.

SITUATIE 2: JE WOONT NIET IN BELGIË

Indien je niet in België woont, ligt de situatie anders. Het zal iets complexer zijn en langer duren omdat er een extra stap is. Er moet eerst verblijfsrecht aangevraagd worden. De voorwaarden om een verklaring tot herkrijging van de Belgische nationaliteit af te leggen zijn dezelfde zoals opgesomd in situatie 1.

Volgens de Belgische Vreemdelingenwet krijg je van rechtswege verblijfsrecht voor meer dan drie maanden als je het visum en de verblijfsvergunning aanvraagt met als grond de herkrijging van de Belgische nationaliteit. Met andere woorden, als jouw enige reden om naar België te verhuizen de herkrijging is, dan is dit voldoende om een visum en verblijfsvergunning aan te vragen.

De aanvraag doe je bij het Belgische consulaat dat verantwoordelijk is voor jouw woonland. Indien je niet visumplichtig bent voor een kort verblijf in België (minder dan 90 dagen), omdat je bijvoorbeeld een Europese nationaliteit hebt, kan je de aanvraag ook indienen bij het gemeentebestuur van je Belgische verblijfplaats na aankomst.

Ook voor de aanvraag van je visum D lang verblijf zijn enkele documenten vereist:

- Bewijs van betaling van de administratieve kosten (rolrecht)
- Bewijs dat je de Belgische nationaliteit bezat en die niet door vervallenverklaring bent verloren
- Uittreksel uit het strafregister
- Bewijs van voldoende en toereikende bestaansmiddelen zodat je niet ten laste van de openbare overheden valt

Indien je de aanvraag bij het Belgisch consulaat toegewezen aan jouw woonland doet, is er ook een medisch attest nodig, niet ouder dan zes maanden. Dat attest is een specifiek formulier dat enkel bij een erkende dokter kan ingevuld worden.

Na een periode van vijf jaar ononderbroken verblijf in België kan je onbeperkt verblijfsrecht aanvragen. Wanneer je onbeperkt verblijfsrecht hebt verkregen, kan je een verklaring tot herkrijging van de Belgische nationaliteit afleggen. Deze verklaring leg je ook bij de gemeente af, net zoals in situatie 1. De vereiste documenten hiervoor zijn dezelfde als bij situatie 1.

Daarna start ook in deze situatie de procedure van nationaliteitsverklaring, die leidt tot een inschrijving in het Rijksregister. Vanaf de dag van je inschrijving ben je (opnieuw) Belg! Ook hier geldt de opmerking dat nationaliteit een gunst is en geen recht. Een staat kan altijd beslissen om je verzoek niet in te willigen.

GEBOREN IN HET BUITENLAND?

Als je in het buitenland een kind krijgt, is het belangrijk om het kind voor de 5de verjaardag aan te melden bij het Belgisch consulaat van je woonplaats, als je wil dat het kind de Belgische nationaliteit krijgt.

Tussen de 18de en de 28ste verjaardag moet het kind beslissen of het Belg wil blijven. Dat kan door een behoudsverklaring af te leggen, of door in België te wonen in die periode. Het kind krijgt dus met andere woorden tussen zijn 18de en 28ste verjaardag zelf de keuze om de Belgische nationaliteit te houden of niet, maar moet hiervoor wel actief iets ondernemen.

Indien je geboren bent in het buitenland kan je onder bepaalde voorwaarden automatisch je Belgische nationaliteit verliezen als je voor je 28ste verjaardag geen behoudsverklaring hebt afgelegd. Het automatisch verlies van de Belgische nationaliteit op je 28ste verjaardag zal gebeuren wanneer:

- Je in het buitenland bent geboren na 1/01/1967, en
- Je in België geen hoofdverblijfplaats hebt gehad tussen 18 en 28 jaar, en
- Je niet in het buitenland werkt voor de Belgische regering of een Belgische organisatie, en
- Je tussen je 18de en 28ste verjaardag geen behoudsverklaring hebt afgelegd bij een Belgisch consulaat of een Belgische gemeente, en
- Je twee of meer nationaliteiten bezit, en
- Je de Belgische nationaliteit niet verworven hebt na 18 jaar.

Je kan het automatisch verlies vermijden door een behoudsverklaring op het Belgisch consulaat van je woonplaats af te leggen tussen je 18de en 28ste verjaardag of door in die periode in België te wonen. Je verliest je Belgische nationaliteit met andere woorden als je tussen je 18de en 28ste verjaardag geen actie onderneemt.

In geval je op deze manier de Belgische nationaliteit verliest, is er ook nog mogelijkheid tot herkrijging. Je moet dan ook voldoen aan de voorwaarden voor het afleggen van de verklaring van situatie 1 of 2. Bijkomend leg je een document van schriftelijke communicatie voor als officiële vaststelling van het verlies van de Belgische nationaliteit door geen behoudsverklaring te hebben kunnen afleggen tussen je 18de en 28ste verjaardag en een schriftelijke verklaring met redenen waarom je geen verklaring tot behoud kon afleggen.

NUTTIGE BEGRIPPEN

Hieronder vind je een woordje uitleg bij enkel belangrijke begrippen:

- Hoofdverblijfplaats: de plaats van je inschrijving in het bevolkings-, vreemdeling-, of wachregister. Ook wel gekend als 'domicilie'.
- Wettelijk verblijf: hier wordt een onderscheid gemaakt tussen het wettelijk verblijf op het ogenblik van je verklaring en de periode voorafgaand aan je verklaring. Wettelijk verblijf in de periode voorafgaand aan je verklaring betekent dat je toegelaten bent om meer dan drie maanden in België te verblijven. Op het moment van je verklaring betekent wettelijk verblijf dat je bent toegelaten tot een verblijf van onbepaalde duur in België.
- Verblijfsrecht voor onbepaalde duur: daarmee mag je voor onbepaalde duur wettig op het Belgisch grondgebied verblijven. In de meeste gevallen kom je na een periode van vijf jaar voorwaardelijk verblijf in aanmerking om verblijfsrecht voor onbepaalde duur te krijgen. Als je verblijfsrecht voor onbepaalde duur hebt dan heb je een B-kaart, EU+-kaart, F+-kaart, K-kaart, L-kaart of een M-kaart duurzaam verblijf gekregen om dit aan te tonen.

PRO'S EN CONTRA'S

De keuze om over te gaan tot een herkrijging van de Belgische nationaliteit hangt voor iedereen af van een afweging van de voor- en nadelen. Uiteraard is elk geval uniek en heeft iedereen zijn eigen redenen, verlangens en band met België. Voor veel mensen is het een kwestie van praktische overwegingen, bijvoorbeeld het vrij verkeer in de Schengenzone en onbepaalde toegang tot de Europese arbeidsmarkt.

Een argument om voor een herkrijging te gaan, is het EU-burgerschap dat verbonden is aan de herkrijging van de Belgische nationaliteit. Op die manier kan je in heel de Europese Unie vrij reizen, verblijven en werken.

Zoals eerder gezegd beslist iedere staat zelf over zijn nationaliteitswetgeving. Dit betekent dus ook dat niet

"DE PROCEDURE VOOR EEN HERKRIJGING VAN DE BELGISCHE NATIONALITEIT IS NIET TE ONDERSCHATTEN."

Ieder land de dubbele nationaliteit erkent. Zo erkent Estland bijvoorbeeld de dubbele nationaliteit niet. Als je de Belgische nationaliteit wil herkrijgen, zal je bijgevolg je Estse nationaliteit moeten afstaan. Dit kan voor sommigen een reden zijn om niet tot een herkrijging van de Belgische nationaliteit over te gaan.

EEN TE COMPLEXE EN LANGDRADIGE PROCEDURE?

Je kan dus als je ooit Belg bent geweest niet opnieuw de Belgische nationaliteit herkrijgen puur op basis van het feit dat je ooit Belg was. Je moet beschikken over onbeperkt verblijfsrecht, wat impliceert dat je voor een langere periode in België moet wonen, voor je de Belgische nationaliteit kan herkrijgen. Hoe lang je in het verleden al Belg bent geweest, heeft hierop geen enkele impact.

De procedure is niet te onderschatten; het vergt veel energie, moeite en een lange doorlooptijd om een herkrijging tot een goed einde te brengen. Vooral dat laatste, tijd, kan voor velen een afknapper zijn. Het duurt

zeker enkele jaren vooraleer je een verklaring tot herkrijging kunt indienen omdat er onbeperkt verblijfsrecht vereist is.

Als je niet in België woont, komt er nog eens bij kijken dat je eerst verblijfsrecht moet aanvragen, wat ervoor zorgt dat alles nog wat langer duurt. Sommigen zullen afhaken omwille van deze reden. Mogelijks wordt zo onbewust en ongewild een bepaalde groep van mensen uitgesloten die toch nog graag opnieuw Belg zou worden. Want het aannemen, hebben en behouden van een nationaliteit is in veel gevallen ook een kwestie van identiteit en verbondenheid met roots.

Meer informatie lees je op
www.vreemdelingenrecht.be

Sommige dingen kan je nu eenmaal moeilijk missen.

Met onze sociale zekerheid ga
je altijd gerust aan de slag,
waar ook ter wereld.

Ga je voor een lange periode buiten Europa* werken? Dan moet je de kwaliteit en voordelen van onze sociale zekerheid gelukkig niet missen. Want als je kiest voor onze Overzeese Sociale Zekerheid, geniet je van de bescherming zoals je die kent. Van ziekteverzekering tot pensioen: ga gerust aan de slag met de sociale zekerheid van thuis.

Ontdek ons aanbod op
www.overzeesesocialezekerheid.be

Alweer een jaar voorbij, alweer uitkijken naar het volgende zomerkamp...

Van **29 juli tot en met 3 augustus** organiseerden we samen met Roeland vzw 2 verschillende **zomerkampen**:

- Het juniortaalkamp (7-12 jaar) met als thema "Content in Gent"
- Het tienertaalkamp (12-15 jaar) met als thema "Een wereld vol Nederlands"

Maar liefst **43 kinderen en jongeren** kwamen **zes dagen lang** spelenderwijs **Nederlands oefenen** in de Arteveldestad. We zijn zeer blij met het succes van het nieuwe tienertaalkamp, dat voor de eerste keer werd georganiseerd.

Ook in 2025 organiseren we opnieuw deze **twee zomerkampen**. Houd alvast **28 juli tot en met 2 augustus** vrij in jullie agenda! Inschrijvingen starten aan het einde van dit jaar via onze website.

Bagagestress

TEKST THEO DIRIX

Activation of 112 - Emergency Number - Wildfire in the area!! Follow the instructions of the Authorities.

Met een schel geluid kwam dat bericht op mijn telefoon binnen. Een brandgeur vulde het huis. Alsmeer brandblushelikopters kwamen onder mijn raam hun tanks in zee vullen. Maar de witte wolk van rook trok voorlopig weg. En zwarte rook had ik nog niet gezien. Ook niet in de vallei waar het brandde achter het huis.

Maar was nu toch niet het ogenblik aangebroken om een valies te maken en 'mijn ziel te redden', zoals in 'Save our Souls'?

Waarde lezer, ondertussen zijn de bosbranden in mijn buurt onder controle. Uiteindelijk ben ik niet moeten vluchten. En in tegenstelling tot 2018, toen hier 104 slachtoffers vielen en alle dennen verdwenen, is de wijk gespaard gebleven.

Maar of het nu om één enkele valies gaat, of om een hele auto die ik nog had kunnen vullen, of het nu om een bosbrand in mijn buurt ging, of om een andere calamiteit die zich bij u zou kunnen afspelen, of iemand al dan niet verzekerd is, de vraag wat u zou meenemen als u maar tijd en plaats voor één valies had, is ijselijk.

Voor een beter begrip van wat volgt, moet ik vooraf een paar bekentenissen doen. Ik som ze op zonder veel commentaar. Ze zouden uw antwoord niet mogen beïnvloeden.

Als professionele nomade ben ik een dozijn keer met mijn hele hebben en houden in een container verhuisd; een wijze maar lichtjes cynische collega reageerde op lichte schade na mijn eerste aankomst: "U weet toch dat drie verhuizingen gelijk staan met een brand!" Een andere collega die ooit uit oorlogsgebied was geëvacueerd, kreeg na

de plundering van zijn 'hebben en houden', één kistje met wat verbrande en verscheurde herinneringen terug.

Na een huiselijke twist over het al dan niet achterlaten van (in mijn ogen waardeloze) rommel, dreigde ik de container te laten vertrekken zonder verzekering; diezelfde zomer sloeg het schip met de container van een collega lek (in de Schelde, of all places).

En tenslotte van een hele andere orde: de romanticus in mij schreef ooit dat ik mijn bibliotheek zou moeten opruimen opdat tegen mijn eind maar één boek zou overblijven, dat ene, het boek. Ik vrees dat de bibliotheek van diezelfde romanticus sindsdien alleen maar groter is geworden.

In de valies zouden alvast geen boeken meegaan, niet die waardevolle eerste druk noch die waardeloze maar met een mooie persoonlijke opdracht, en evenmin het boek dat ik telkens opnieuw lees. En toch heb ik ze allemaal nog eens vastgepakt, misschien straks, als er nog plaats is, ...

'Prioriteiten, meneerke,' sprak ik mezelf toe: 'alleen onvervangbare dingen', maar dat bronzen beeldje is te zwaar en dat schilderij te groot; ze gaan niet in mijn valies, misschien straks, als er nog plaats is, ... Persoonlijke dingen, hoorde ik roepen: foto's, papieren, ... En waar liggen die dan?

Die papieren zijn trouwens opgeladen op mijn digitale kluis van Izimi. En wie sleurt nu nog met een fotoalbum? De foto's van de voorbije jaren staan op mijn telefoon, mijn laptop en een paar externe harde schijven: ja, die gaan natuurlijk mee.

En weet je dan waar die schijven liggen? Jazeker, in het rugzakje dat ik altijd en overal meesleep! Weet je, ik heb die valies niet nodig.

Vrolijke, vrolijke expats

Velen onder ons dromen ervan om in het buitenland een nieuw leven op te starten. Zo verkenden in 2022 zo'n 15.000 Belgen andere horizonten om elders te gaan wonen en werken. Misschien heb je zelf al concrete plannen? Vergeet dan niet dat Expat & Co je kan ondersteunen met expatverzekeringen op maat van jouw specifieke noden. Nadat alle voorbereidingen eindelijk achter de rug zijn en je voet op buitenlandse grond zet, begint jouw expatverhaal eigenlijk maar pas. Alle begin is moeilijk en zelfs de meest avontuurlijke zielen kunnen zich in het begin wat eenzaam voelen. Daarom geven we je hier enkele tips mee van ervaringsdeskundigen, zodat je jouw sociaal netwerk in een mum van tijd uitbouwt.

TEKST EXPAT EN CO

SPREEK DEZELFDE TAAL

Als voorbereiding op je buitenlandse avontuur is het altijd een goed idee om de taal van je nieuwe thuisland te leren. Het lijkt in deze geglobaliseerde wereld alsof je met Engels overal wegkomt. Dat kan kloppen, maar de lokale taal leren heeft tal van voordelen. Zo verklein je de afstand met inwoners en kom je niet over als de zoveelste toerist. Bovendien wordt het vaak geapprecieerd door locals als je een inspanning doet om hun taal te leren. Je kiest zelf in welke mate je de taal onder de knie wilt krijgen. Zo is Duolingo heel instapvriendelijk. Ideaal om kennis te maken met een nieuwe taal. Toch raden we aan om diepgaandere taallessen te volgen eens je aan-

gekomen bent, zo getuigt ook Pieter (36), die al 6 jaar in Brazilië woont:

"Ik oefende als voorbereiding elke dag met Duolingo en dacht er helemaal klaar voor te zijn. Bij aankomst in São Paulo liep ik door de luchthaven en ik bestelde trots met een *café com leite*. Tot de taxichauffeur me oppikte en ik geen woord begreep van zijn gebrabbel, laat staan iets kon terug zeggen. Ik schreef me snel in voor taallessen en nu spreek ik Portugees zoals um local!"

Zo word je niet alleen écht ondergedompeld in een taalbad, maar leer je ook nog eens lotgenoten kennen waaruit dan weer vriendschappen kunnen bloeien. Wie weet kom je in zo'n taallessen nog andere Expat & Co-klienten tegen!

ALS DAT GEEN WIN-WIN IS.

En mocht er toch iets fout lopen in het buitenland terwijl je de taal nog niet helemaal machtig bent: geen paniek! De alarmcentrale van Expat & Co is meertalig én 24/7 beschikbaar. Of het nu gaat om een medisch noodgeval of een probleem met je woning, onze vertegenwoordigers staan klaar om je alle hulp te geven die je nodig hebt.

(A)SOCIALE MEDIA?

Online platforms zoals Facebook, Instagram of LinkedIn worden tegenwoordig vaak ‘asociale’ media genoemd, omdat ze net échte sociale contacten in de weg zouden staan. Die mening laten wij in het midden, maar zulke media kunnen wel een handige springplank zijn. Zo bestaan er in elke stad wel online groepen die je als expat op weg zetten en tal van activiteiten organiseren zoals kennismakingsmomenten of groepsuitstappen. Safae (29) woonde 3 jaar in Zuid-Korea en bleef niet bij de pakken zitten: “Nog voor ik mijn appartement geregeld had in Seoul zat ik al in tientallen lokale Facebookgroepen voor expats. Het stelde me gerust dat er enorm veel te doen was. Enkele van de mensen die ik ontmoette op zo’n kennismakingsmoment zijn nog steeds mijn beste vrienden.”

Net zoals bij de taallessen kom je zo in contact met mede-expats die ook hun weg aan het zoeken zijn. Om je echter helemaal onder te dompelen in de nieuwe cultuur, smeed je daarnaast natuurlijk best banden met de locals, en ook dat hoeft helemaal niet moeilijk te zijn.

BLIJF VOORAL JEZELF

Had je thuis bepaalde hobby’s? Die kan je vaak gewoon verderzetten in je bestemmingsland. Er zullen altijd lokale clubs en verenigingen zijn die je met open armen ontvangen. Je zult verrast zijn hoeveel locals dezelfde interesses

“IN ELKE STAD BESTAAN ER ONLINE GROEPEN DIE JE OP WEG ZETTEN EN TAL VAN ACTIVITEITEN ORGANISEREN.”

hebben, en het delen van een gemeenschappelijke hobby maakt die eerste drempel om nieuwe mensen te ontmoeten een stuk lager. Bovendien pik je in een lokale vereniging de taal sneller op.

Thomas (54) mag zich al 20 jaar trotse Barcelonees noemen. “In België fietste ik enorm graag, dus mijn Pinarello moest zeker ook mee naar Barcelona. Daar sloot ik me aan bij een lokaal wielierclubje. In ‘t begin was ik de vreemde eend in de bijt, maar eenmaal op de fiets leerden we elkaar écht kennen. Die club heeft mijn Spaans echt enorm verbeterd. En napraten met een frisse *canya* -zeg nooit *cerveza* in Barcelona- is na 20 jaar nog altijd het hoogtepunt van m’n week!”. Je merkt het misschien al, maar een sociaal netwerk uitbouwen is niet of-of, maar en-en.

STA OPEN VOOR ALLES

Al deze tips zijn natuurlijk maar een aanzet om jou op weg te helpen. Sommigen vinden hun weg iets sneller dan anderen, op tal van manieren. Een laatste raad die we toch nog willen meegeven is “Houd een open geest”, zeker aan het begin van jouw buitenlands avontuur. Grijp alle kansen en je zal snel wel merken welke contacten blijven plakken. Ondertussen blijft ons team van (voormalige) expats jou ondersteunen in al je verzekeringsbehoeften, zodat alvast één last van je schouders valt.

Meer info over de verzekeringen van Expat & Co op www.expatsinsurance.eu

#emigrerenkanjeleren

DIGITAL NOMADS

VLAAMS ONLINE
ONDERWIJS

FISCALITEIT IN
HET BUITENLAND

PRE-EMIGRATIE
PLANNING

Herbekijk onze webinars op viw.be/webinars

NOTARIËLE AKTEN DIGITAAL ONDERTEKENEN

In België zet de digitalisering zich door, ook in het notariaat. Een notariële akte wordt er steeds ondertekend in het kantoor van de notaris, in aanwezigheid van alle betrokken partijen. Maar hier komt sinds kort een “modernisatie” tot stand. Wat houdt dit precies in?

HET AFSLUITEN VAN EEN CONTRACT

Vaak denkt men dat men niet eigenhandig kan overgaan tot het opstellen van een geldige overeenkomst en dat men hiertoe steeds de tussenkomst van een notaris of advocaat nodig heeft en dat het bovendien noodzakelijk is om een overeenkomst schriftelijk op te maken op een “officiële” manier, op deftig papier, eventueel gemaakt en ingevuld met de pc. Niets is echter minder waar. Komt u met iemand tot een akkoord en wenst u dit akkoord onmiddellijk te noteren, dan volstaat een gewoon velletje papier; als dit maar gedagtekend en ondertekend wordt door de betrokken partijen. Tekent u met een gewone paraaf, dan is dat contract evenzeer geldig getekend. Onderaan op het einde van de overeenkomst kunt u ook nog de woorden “gelezen en goedgekeurd” vermelden.

Belangrijk is echter dat eens het documentje (het velletje papier) door alle partijen werd ondertekend,

zij zich ook allen aan deze overeenkomst moeten houden; eens getekend is iedereen er door gebonden.

TOCH NAAR DE NOTARIS?

Het is echter wel zo dat in België voor bepaalde contracten wel de tussenkomst van een notaris noodzakelijk is; zo bijvoorbeeld bij de aan- of verkoop van een woning, een handelspand, een perceel grond, kortom dus voor de aan- of verkoop van onroerende goederen, een leningsovereenkomst, een schenking, ...

NIEUW: DIGITAAL ONDERTEKENEN

Het persoonlijk paraferen van meerdere bladzijden en ondertekenen van een notariële akte hoeft in België echter sinds kort niet meer altijd te gebeuren. Een nieuwe “Wet houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen lbis” van 27 maart 2024 brengt hier verandering in. De nieuwigheden zijn van toepassing sinds 8 april 2024.

Sindsdien is het mogelijk dat personen handelen met hun eigen notaris en zo samen via een videoconferentie de uiteenzetting van de akte volgen. Daarna kan de ondertekening dan gebeuren via Itsme of via de eID.

Ofwel kunnen alle partijen die bij de akte betrokken zijn, samenkomen bij één notaris en aldaar dan allen de akte digitaal ondertekenen. Deze manier van ondertekening is mogelijk voor bijvoorbeeld een aankoopakte, een schenking en een leningsovereenkomst.

Je gratis en ultrabeveiligde digitale ruimte om je documenten te beheren en ze in alle vertrouwen over te dragen

[Maak je gratis Itsme-kluis aan](#)

Een gratis dienst aangeboden door het notariaat, ook toegankelijk via de mobiele app.

Lukt het niet voor een betrokken partij om elektronisch te ondertekenen, dan kan deze een volmacht geven aan een medewerker van het notariskantoor om de digitale akte te ondertekenen. Of alles kan gewoon afgehandeld worden, zoals vanouds, op papier.

EEN KOPIE BEWAREN?

Elke betrokken partij krijgt een exemplaar van de afgesloten akte. Dit kan nog steeds een papieren kopie zijn, maar er is sinds enige tijd ook de mogelijkheid om de akte op te nemen in Izimi, de digitale kluis.

Het Belgisch notariaat biedt deze "digitale kluis" aan, voor elke burger.

Dit is een kluis waarin u al uw belangrijke documenten kan in opbergen en dit volledig gratis. Van zodra u op Izimi een account aanmaakt, kan u al uw documenten volgens uw eigen patroon ordenen en er in bewaren.

HOE WERKT IZIMI?

Izimi is zeer gebruiksvriendelijk. Vooreerst moet u een account aanmaken en daarna kan u alles op een vertrouwelijke manier doen. Alle data worden er veilig in opgeborgen en alleen uzelf hebt toegang tot uw kluis. Dit brengt ook met zich mee dat uw gegevens nooit zullen kunnen gebruikt worden voor commerciële doeleinden en dat ook de overheid

geen enkele mogelijkheid heeft om uw documenten te consulteren.

Zoals aangehaald kan alleen u inzage krijgen in uw kluis bij Izimi, maar het is wel mogelijk dat u bepaalde mensen aanduidt waarmee u de inhoud van de kluis wenst te delen (bv. een familielid of uw notaris). Dit gaat echter niet zomaar; u moet er uitdrukkelijk uw toestemming voor geven. Er werd ook een app ontwikkeld waardoor het nog eenvoudiger wordt om met Izimi aan de slag te gaan en u alles via uw gsm kan regelen.

TEKST SOLANGE TASTENOYE

EXPATS: de pijn van het expat-zijn

TEKST ANNE CRUYT

Zonder het er te dik op te leggen, ademt deze miniserie alle hoogtes, maar nog veel meer de diepe pijn van het expat-zijn. Kan je echt integreren, of beschouw je jezelf de facto als expat die toch altijd als buitenbeentje wordt bekeken? Heeft het nut om een nieuwe taal te leren als je ergens voor een jaar gaat wonen?

In de serie volgen we een Amerikaans gezin in Hongkong, dat door een tragedie gaat wanneer hun jongste zoon verdwijnt. Het diepmenselijk trauma manifesteert zich het duidelijkst in de moeder van het gezin, gespeeld door Nicole Kidman.

Maar ook andere personages komen uitgebreid aan bod: de Indonesische huishoudhulp die droomt van een zangcarrière, de inwonende Filipijnse nanny, die als een ersatzmoeder de twee kinderen opvoedt en Tagalog met hen spreekt. De Indische buurvrouw die zich afzet van haar traditionele familie en de babysit die worstelt met haar Amerikaans-Koreaanse afkomst en seksuele voorkeur.

Iedereen stelt zich op een bepaald punt in het leven vragen rond identiteit, maar het vraagstuk wordt extra complex buiten het land waar je opgroeide. Want wat als dat niet langer als "thuis" aanvoelt, maar je ook nergens anders écht thuis bent?

En wat als de kinderen niet langer gelukkig zijn? Beschouw je het als een fase die wel zal voorbijgaan, of keer je terug naar je thuisland? Alvast één gezin maakt de moeilijke beslissing om in te pakken en Hongkong te verlaten. Een beklijvend leeg huis na repatriatie staat op het netvlies van de kijker gebrand.

Expats, een 6-delige miniserie, nu op Amazon Prime.

De eigenzinnige FIETSREGELS IN TOKIO

TEKST ANDRÉ GHYSENS (HR MANAGER, WOONDE VIER JAAR IN TOKIO, KEERDE ZOPAS TERUG NAAR BELGIË)

Fietsen gaat prima in Tokio. Als je maar rekening houdt met enkele geschreven en ongeschreven regels.

Veilig kunnen fietsen maakt wonen in een grootstad nog aangenamer, ondervind ik. In Tokio, een van de grootste en dichtstbevolkte steden, gebeurt 14 procent van de verplaatsingen per fiets. Tokio City - zijnde de 23 wijken, 'wards' - telt ongeveer 8 miljoen fietsen. Cijfers waar de stad best trots op mag zijn.

Als fietser heb je wel verplichtingen. Zo moet je je fiets registreren bij de overheidsdiensten, een functionerend voor- en achterlicht kunnen bewijzen en een aansprakelijkheidsverzekering kunnen voorleggen.

Schrik als niet-Japanner niet als de politie je staande houdt om na te gaan of je wel met je eigen fiets rijdt. De verhalen zijn legio, maar zelf ben ik - misschien dankzij mijn grijze haren - van die demarche bespaard gebleven.

De registratie van je fiets is vooral nuttig bij het parkeren van je tweewieler. Die moet je achterlaten op

betalende parkings. Zomaar op de stoep mag niet. Doe je dat toch, dan krijg je steevast een verwittiging en bij recidive kan je fiets in beslag worden genomen.

Op de rijbaan zijn fietsbanen afgebakend. Maar... het is in Tokio erg gebruikelijk dat wagens op het rechterrijvak gestationeerd staan, zelfs op de drukste lanen. De chauffeur zit dan doodleuk op zijn smartphone te surfen of zelfs een dutje te doen. In de Wetstraat kan ik me zulke scènes niet echt voorstellen.

Wegens de vele obstakels op de rijbaan wordt het voetpad meest-

al gedeeld door voetgangers en fietsers. De voetpaden zijn breed genoeg, maar het voelt de eerste keer vreemd aan, geef ik toe. Je rijstijl aanpassen is aan te raden om geen voetgangers aan te rijden. Liefst 40 procent van de fietsongevallen hebben te maken met aanrijdingen met voetgangers.

Gezien Tokio City niet vlak is, zijn elektrische fietsen courant. De 'mom's bikes' of 'mamachari' zijn dat eveneens. De 'mom's bike' is een stevige lage fiets waarop, vooraan en achteraan, een kinderzitje is gemonteerd. Ik zag ooit eens zo'n fiets met een mama met baby in een wikkel op de buik én kindjes op de twee kinderzitjes én een goedgevulde boodschappenmand.

Eind 2000 werd het ineens verboden twee kinderen op de fiets te vervoeren. Na luid protest over de 'aanval op de mamachari' werd dat verbod ingetrokken.

Een nieuwe verplichting kwam er op 1 april dit jaar: het dragen van een helm. Alhoewel, 'verplichting'... Het gaat om een 'doryoku gimu'-wijziging van de verkeersregels. Die komt erop neer dat een helm ten eerste wordt aanbevolen. Sancties zijn er niet. Al lopen fietsers zonder helm wel het risico tegengehouden te worden door de politie en een preek te krijgen over het nut van een fietshelm. In de praktijk worden heel weinig fietshelmen gedragen. Japanners zijn gedisciplineerd en respectvol, maar soms zó ongehoorzaam en gehecht aan hun vrijheid, heb ik al ondervonden. 🚲

'De wereld is klein' is een wisselcolumn van De Tijd waarin ondernemende Vlamingen vanuit het buitenland schrijven over wat hen beroert en boeit. Lees meer op tijd.be/dossiers/de-wereld-is-klein.

Ontmoeting vertegenwoordigers

Woensdag 3 juli verwelkomden we heel wat van onze vertegenwoordigers in het Errerahuis, de ambtswoning van de Minister-President, voor onze jaarlijkse terugkomdag. Een hele dag banden smeden, ervaringen uitwisselen, nadenken over de toekomst en heel veel warme momenten... Afsluiten deden we met een speech van de Minister-President en een gastoptreden van Dirk Denoyelle.

Bedankt aan al onze vertegenwoordigers voor alles wat ze doen, elke dag opnieuw, de wereld rond! 🇧🇪

TWINTIGERS

Je bent jong en je wilt wat

TEKST THEO DIRIX

“Life is dynamite, Dyn-na-na-na, na-na-na-na-na, na-na-na, life is dynamite. Shinin’ through the city with a little funk and soul. So I’ma light it up like dynamite”

Een actiefilm moet met een ontploffing openen en pas dan kunnen manoeuvres beginnen. Zo herinnert de twintiger die ik ooit was een regel uit zijn cursus scenarioschrijven. Blijkbaar wist de Zuid-Koreaanse popgroep BTS voor ze splitsen dat ook, vandaar het openingscitaat: “Life is dynamite”.

Dat het avondjournaal ook altijd opent met bombardementen, terreuraanslagen en aanverwante miserie, is van een andere orde. Mijn generatiegenoot, de Canadese psycholoog en schrijver Steven Pinker, stelt dat er vandaag minder geweld is dan ooit voorheen. Vindt u dat wij, Boomers, plankjes zagen, dan mogen de Zoomers onder jullie dat aan de jonge Vlaamse wetenschapsfilosoof en schrijver Maarten Boudry vragen. Volgens hem was het nooit beter om op de wereld te komen dan vandaag, ‘and you ain’t seen nothing yet!’

Ik ga hier geen boompje opzetten over het vooruitgangdenken. Tegenstanders vinden overigens dat we dat beter wel zouden doen, meer bomen planten bijvoorbeeld, of anders gaan leven, om nog een uitdrukking uit mijn tijd te gebruiken.

Tegenwoordig kom je geregeld het nieuwe woord ‘solastalgie’ tegen. Gelanceerd door de Australische klimaatfilosoof Glenn Albrecht in 2005, stond de samentrekking van

soelaas/troost en nostalgie onlangs zelfs in wat ooit een Vlaamse kwaliteitskrant was.

Veel ruimer dan de pijn die de zichtbare aantasting van ecosystemen veroorzaakt, is het de pijn van zijn thuis en zijn identiteit aangevallen te zien. Anders dan bij ‘nostalgie’ is het niet zozeer met spijt terugkijken naar een gelukkiger tijd vroeger of elders, maar het beleven van eenzame onthechtheid aan het nu.

Waarom mij dat zo aanspreekt, is hier van geen belang. Door de herkomst van het woord is het trouwens niet alleen de leeftijd die daar spreekt. Zelfs niet als leeftijd de optelsom van referentiepunten is. En die elkaar alsmaar sneller opvolgen. Maar mijn geest dwaalt af: we hadden het over twintigers. En die moeten hun referentiepunten zelf maar aanmaken.

We zullen erover lezen in de portretten en bijdragen van dit dossier. Daarin staat wat ze willen. En ze willen wel wat. Stel je voor dat we dat zouden moeten zoeken in wetenschappelijke studies over Zoomers, late Millennials of vroege Alpha’s? Die zeggen bijvoorbeeld dat die generatie godbetert een opvallende groei vertoont van... nostalgie, nostalgie naar een leven dat minder stressvol en eenvoudiger... leek.

Peru is een avontuurlijke, maar toegankelijke bestemming

Het Prins Albertfonds verdeelt elk jaar beurzen onder Belgische jongeren om een eerste werkervaring op te doen bij een Belgische onderneming buiten Europa. Elise was één van hen. Na haar baliestage vertrok de Oost-Vlaamse richting Peru. Het beviel haar zo dat ze er bleef en drie jaar later haar eigen reisbureau runt.

TEKST ANNE CRUYT

LOKALE ECONOMIE

Het was niet haar eerste buitenlandse ervaring; tijdens haar studies trok ze naar Singapore en later woonde ze ook in Genève en Colombia. Maar het is Lima dat haar hart stal. Ze kreeg bezoek van ouders, zussen, vrienden, vrienden van vrienden en begon voor hen reizen door Peru te organiseren.

“Peru is een land dat nog volop in ontwikkeling is. Het heeft ontzettend veel te bieden aan toeristen, maar de uitdaging is om het geld dat toeristen uitgeven aan een reispakket in de Peruviaanse economie te krijgen. Vaak blijft een groot deel steken bij een reisorganisatie in het thuisland, terwijl het zo veel kan betekenen voor de lokale economie. Daar wil ik iets aan veranderen.”

In 2023 zag La Douce Peru het licht. Elise wil toeristen een authentieke ervaring aanbieden, waarbij ze haar eigen ervaringen en reizen van de laatste drie jaar gebruikt om hen het land écht te laten ontdekken. Altijd aan een toegankelijke prijs. “Maar ik wil er ook voor zorgen dat de lokale Peruviaanse economie er iets aan heeft en dat de voordelen van het toerisme bij hen terechtkomen. Ik zorg er ook bewust voor dat de mensen die me helpen bij het runnen, is het nu een boekhouder of een

marketingassistent, altijd Peruvianen zijn. Daarnaast probeer ik met zo weinig mogelijk tussenpersonen te werken, om zo de prijs betaalbaar te houden.”

Ze hoopt iets terug te kunnen geven aan het land waar ze haar hart aan verloor. “Ik verblijf hier zeer graag en hou ervan lokale hotels, restaurants en gidsen te zoeken. Ik hoop echt bij te dragen aan de samenleving in dit prachtige land.”

ERVARING OPDOEN

La Douce Peru is niet haar hoofdbezigheid, want ze is nog steeds aan de slag bij het bedrijf waar ze aanvankelijk startte via het Prins Albertfonds. “Na afloop van dat eerste jaar vroeg ik of ze mijn contract toch niet met een paar maanden konden verlengen. Ik was zo graag in Lima, dat dat intussen al is uitgelopen in twee jaarcontracten.

“TOERISME KAN ZOVEEL BETEKENEN VOOR DE LOKALE ECONOMIE VAN EEN LAND IN ONTWIKKELING.”

Dat zijn lokale contracten, volgens Peruviaanse arbeidswetgeving, waarbij ik in sol word uitbetaald. De overgang is eigenlijk vrij vlekkeloos verlopen. Ik ben bij hetzelfde bedrijf gebleven, ben overgeschakeld naar een lokaal contract en inwoner in plaats tijdelijke verblijver geworden.” Hoewel ze juriste is van opleiding, greep ze de beurs aan als ideale springplank om iets nieuws te proberen. “Ik ben project management gaan doen en werd ingeschakeld

“LIMA IS DE CULINAIRE HOOFDSTAD VAN ZUID-AMERIKA.”

bij een landbouwproject in het noorden van Peru, aan de grens van Ecuador. Daarna ben ik overgeschakeld naar het juridisch departement in Lima, wat meer aansloot bij mijn achtergrond.”

“Het Prins Albertfonds gaf me de kans om eens iets volledig nieuws te proberen, maar uiteindelijk heb ik wel zes jaar rechten gestudeerd en drie jaar baliestage gedaan. Om die negen jaar ervaring zomaar overboord te gooien zou te jammer zijn, dus ik ben blij dat ik nu aan de slag ben in de juridische sector. Maar de ervaring met het Prins Albertfonds heeft me wel veel bijgeleerd buiten de juridische sector, daar ben ik dankbaar om.”

ONDERNEMERSKLIMAAT

Formele en informele economie, gekoppeld met een moeilijke munt en veel bureaucratie, zorgen voor een ondernemersklimaat met heel wat uitdagingen. “Op papier lijkt het gemakkelijker om een onderneming op te richten in Peru dan in België. Maar de realiteit is anders; het is een malle molen van administratie, die nogal log is. Je moet vooral de juiste mensen kennen om met de bureaucratie om te gaan. En dat is niet altijd evident, zeker als Spaans je vierde taal is. Ik heb zeer veel tijd

doorgebracht bij de notaris en boekhouder en ook de erkenning van het reisagentschap kostte veel tijd. Wat wel grappig is: een notariskantoor is heel wat minder formeel dan ik het gewend was. Je komt binnen zonder afspraak, op slippers. Het is een komen en gaan van mensen.” Elise richtte een vennootschap op onder Peruviaans recht en moet elke maand haar boekhouding doorgeven en btw betalen aan de fiscale autoriteiten. Dat gebeurt via een elektronisch platform. “Financieel zijn er ook wel wat uitdagingen. Zo heb ik een zakelijke rekening in twee valuta: sol en Amerikaanse dollar, al hoop ik daar binnenkort ook een Eurorekening aan toe te voegen. De wisselkoersen zorgen voor veel onzekerheid. Amerikaanse dollar is hier een courant betaalmiddel, om in te dekken tegen de volatiele wisselkoers, zeker bij grote bedragen. Het is bijvoorbeeld niet ongewoon om huur te betalen in dollar in plaats van in sol. Mensen volgen die wisselkoersen van nabij.”

Belastingen liggen dan weer een stuk lager dan in België en het standaard btw-tarief is 18%. “Vergeet echter niet dat Peru ook een heel sterke informele economie heeft, die parallel loopt aan de formele economie. Een groot deel van de bevolking betaalt dus geen belastingen. Dat draagt helaas wel bij tot de armoede en de trage groei van welvaart. Voor mij is het heel belangrijk om alles correct te doen, te zorgen dat de formaliteiten in orde zijn, lokale wetgeving na te leven en voldoende belastingen te betalen. Zo draag ik mijn steentje bij aan de groei van de economie.”

Het blijft schipperen om alles volgens het boekje te doen als reisbureau. “Langs de ene kant wil ik echt het lokale Peru tonen en ondersteunen via het reisbureau. Maar het is een moeilijke oefening om contacten te leggen en dienstverleners te vinden die in de formele economie opereren. Om een voorbeeld te geven: het is niet abnormaal dat chauffeurs geen rijbewijs hebben. Maar ik kan uiteraard geen chauffeur inhuren zonder rijbewijs, verzekering en technisch gekeurde auto voor toeristische diensten. Ik moet echt goed controleren of alles in orde is vooraleer ik iemand kan inschakelen voor het reisbureau.”

AANBOD

La Douce Peru biedt verschillende standaardpakketten aan, van het zuiden van Peru met Machu Picchu, Arequipa en het Titicacameer tot routes in het centrum en het noorden van het land. Vaak vragen klanten ook een op maat gemaakte reis of specifieke excursies. Naast reizen voor vogelliefhebbers zijn ook surfvakanties populair. Daarenboven is Lima de culinaire hoofdstad van Zuid-Amerika en is er vraag naar gastronomische tours. Wat ook aantrekt in het land, is de koffieindustrie. Mensen kunnen verblijven op een koffieboerderij en helpen bij de oogst van de koffie, afhankelijk van het seizoen.

“Ik merk dat Belgen hun vakantie graag ruim op voorhand plannen, zeker voor verre reizen. Zo kreeg ik in februari reisaanvragen voor anderhalf jaar later. Het is een lange inlooperperiode, die ook te maken heeft met de vluchtprijzen. Het is moeilijk om een betaalbaar ticket te vinden voor Lima, dus dan helpt het wel als je een ruime-

re periode hebt om de prijzen te volgen en op het juiste moment te boeken. Amerikaanse toeristen komen wel gemakkelijker in juli, maar voor hen is de vlucht korter en goedkoper en het land voelt minder ver dan voor een Belg. Zij boeken eerder lastminute en voor een kortere periode, terwijl het voor een Belg een echt project is, dat maandenlang wordt voorbereid en waarbij ze ook vaker voor een langere periode komen.”

Wellicht ligt ook de gepercipieerde hoge prijs aan de basis daarvan. “Dat is jammer, want met La Douce Peru toon ik aan dat een verre reis ook budgettair toegankelijk kan zijn. Maar de perceptie blijft leven dat het exotisch, ver en duur is om naar Peru te reizen.”

NATUUR

Elise zoekt vooral een flexibel en avontuurlijk publiek voor haar reizen. “Vergeet niet dat de natuur ook een grote rol speelt in dit land. Ik kan alles tot de puntjes voorbereiden, maar een aardbeving kan je niet voorspellen. Ik kan de mooiste lodge in het Amazonewoud vinden, maar het blijft het Amazonewoud, waar de natuur de baas is. Dus toeristen moeten in zekere mate wel flexibel zijn als er door weersomstandigheden iets aangepast moet worden. Dat is een dagelijkse realiteit in Peru.”

“Het leukste is als mensen die nog nooit buiten Europa geweest zijn mij contacteren. Het is een belangrijk moment voor hen en dan wil ik ervoor zorgen dat ze een fantastische ervaring hebben voor die mijlpaal.”

Meer info: ladouceperu.com

Wim Breugelmans

Mexicaans avontuur

TEKST KOEN VAN DER SCHAEGHE

Ontheemd voelt Wim Breugelmans zich niet snel. Hij behoort tot die toenemende generaties expats voor wie Erasmus het internationale vuur aanwakkerde. Hij droomde van de luchtvaartsector, maar kwam bij een Duitse autobouwer terecht. Niet bij onze oosterburen, maar in Mexico. Het was een kans die Wim niet liet passeren. In Puebla is hij voor Audi Product & Process Engineer. Je zal hem ook in de toekomst geen kans zien missen.

BREDER VIZIER

Zoals wel vaker fungeert Erasmus als een potloodscherper voor iemands jonge geest en plannen. Het was in het Duitse Hamburg dat bij Wim het zaadje ontkiemde. "Ik was daar zes maanden voor mijn studies en nog eens zo lang om me de taal eigen te maken. Daar besepte ik dat ik professioneel meer van dergelijke ervaringen wilde. Mijn vriendengroep bestond zowel uit Duitsers als Amerikanen en Mexicanen. Sindsdien kijk ik met een breder vizier naar de wereld en na afloop kwam ik met een andere mindset terug thuis. Je leert jezelf ook echt kennen. Bij mijn professionele keuzes werd het internationale een doorslaggevend element. Mijn eerste werkgever werd Continental en inmiddels ben ik al vijf jaar verbonden aan Audi."

CARRIÈREKANSEN

"Binnen Audi maak ik deel uit van het expertisecentrum. Wij analyseren de productie en ondersteunen fabrieken in aanloop naar een nieuw product. Als kennisplatform en spin in het web staan wij met iedereen in verbinding. Als er ergens iets fout loopt dan wordt onze afdeling gecontacteerd. Reeds bij mijn aanwerving vroeg men of ik interesse had in buitenlandse opdrachten en uiteraard zei ik volmondig ja. Ik sta trouwens nog steeds op de payroll in Brussel. En dat vind ik wel pluspunt, want er komt toch wat bij kijken, mocht ik lokaal aangeworven worden, van contract over sociale zekerheid tot terugkeergarantie. Op dat vlak worden we wel goed begeleid en gesoigneerd."

RELOCATION AGENT

De start van het Mexicaanse avontuur is voor Wim heel vlot gelopen. "Bij aankomst kreeg ik onmiddellijk een relocation agent toegewezen die hielp bij het zoeken van een woning, de aanvraag van de verblijfsvergunning ende aanpassing van mijn rijbewijs. Daar

“CULTURELE VERSCHILLEN BOEIEN MIJ MATELOOS EN IK RAAKTE SNEL GEWOON AAN DE LEVENSTIJL.”

weg bijvoorbeeld, de organisatie van het leven, van een stad. Mexicanen blijken ook echt minder punctueel. Ook dat is aanpassen. Ik vind het heel bijzonder. Je treedt doelbewust uit je comfortzone. Je verlegt je grenzen. Je komt aan in een land waar je in het begin niemand kent.” In Mexico ervaart hij de warmte en de vrijheid. “Je moet sociaal zijn en zelfstandig je weg zoeken. Het is niet zoals een vakantie waar je alles op voorhand organiseerde. Je krijgt het totaalpakket, maar je moet dat ook organiseren. Het is een ervaring die ik niet had willen missen en vandaag geeft het ook een kick dat ik het effectief gedaan heb. ik wil voorlopig nog niet weg. Ik heb veel nieuwe mensen ontmoet en blijk prima in staat om in een vreemd land een nieuw leven op te bouwen.”

GEZONDE MICROBE

Als het van Wim afhangt, is deze ervaring nog maar de start. “Het voelt als een gezonde microbe. Ik wil meer van hetzelfde. Ik ben jong en nu heb ik de vrijheid om dit te doen. De mobiliteit binnen het bedrijf, die wordt echt gestimuleerd en gepromoot. Het muteren van het ene merk naar het andere, van het ene continent naar het andere. Er is veel aandacht om mensen op een efficiënte en nuttige manier in te zetten. China spreekt me aan, maar ook de Verenigde Staten. De kans bestaat dat ik begonnen ben voor een langere periode. Op zich is Audi een globale speler, maar binnen het Volkswagenconcern zijn er nog tal van mogelijkheden. Hopelijk krijgen ze dit thuis niet te lezen, maar ze mogen ook gerust zijn, geheel antwoorden zal ik me nooit.”

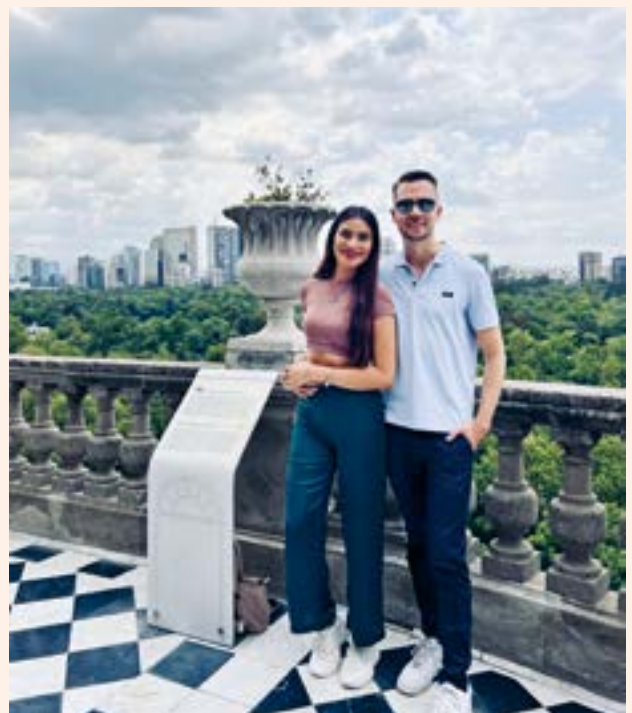
heb ik het echt mee getroffen. Zij is zelf een Duitse expatdochter die al veertig jaar in Mexico woont en heeft bijgevolg voeling met de bezorgdheden. In onze afdeling zijn we met vier Belgen, in de gehele fabriek met negen. Vooral in het begin is dat een bijkomend voordeel omdat je eenzelfde proces doorlopen hebt en praktische aspecten kan aftoetsen in je eigen taal. Uiteraard kom ik niet naar Mexico om enkel met Belgen om te gaan. Het is net een deel van de ervaring om lokale Mexicanen te ontmoeten en te leren kennen.”

CONTRASTEN EN NUANCES

Hoewel Wim voor een Europese multinational werkt, bleek het aanvankelijk toch aanpassen aan de lokale professionele cultuur. “Ieder land heeft zijn eigen gewoontes, economie en gedrevenheid. En dat is in Mexico niet anders. Zowel verbaal als non-verbaal leerde ik communiceren met mensen met een diverse achtergrond. Met de ontwikkelaars in Duitsland spreek ik Duits, maar met de lokale productiemedewerkers is dat meestal Spaans. Culturele verschillen boeien mij mateloos en ik raakte snel gewoon aan de levensstijl. Denk aan de eetgewoontes, de zichtbare en onzichtbare contrasten en nuances. En dat is ook het verschil met reizen; woon je ergens, dan ervaar je alles intenser, de voor- en nadelen, de mooie en minder mooie dingen. Alles neem je op.”

COMFORTZONE

“Het leven in een Mexicaanse stad verschilt behoorlijk van een Europese. De chaos op de

Naar Londen verhuizen was nooit echt het plan

Als kind leerde Florian Kalamba (24) dat mensen van kleur vaak worden onderschat. Vandaag woont hij in Londen en heeft hij als eerste van zijn familie een universitair diploma op zak. “Ik ben mijn juf uit het zesde leerjaar nog steeds dankbaar dat ze wél een capabele student in mij zag.”

TEKST AMBER JANSSENS

“Tot hiertoe was mijn zomer vrij rustig. Begin augustus was ik even in België voor de trouw van een vriend. Dat was het tweede jaar op rij, want vorig jaar trouwde mijn mama rond dezelfde periode en niet veel later volgde mijn broer. Toch voelde het nu anders: als een van je dichtste vrienden trouwt, besef je plots dat je zelf ook ouder wordt.”

“Normaal kom ik alleen rond kerst naar België. Ik heb weinig vakantie, maar in die periode wil ik bij mijn familie in Malderen zijn. Terugkeren is altijd grappig: in een dorp lijkt het alsof de tijd heeft stilgestaan – zeker als je van een metropool komt waar alles 24 op 7 in beweging is. Twee dagen lang ervaar ik de stilte als een verademing en kom ik tussen de koeien en velden tot rust. Daarna wordt het verstikkend en moet ik weer weg.”

“In Londen woon ik op vijf minuten wandelen van Abbey Road, de straat van de bekende Beatles-foto op het zebrapad. Een flat vinden in Londen was vreselijk: in het begin bezorgde die zoektocht me veel stress. Gelukkig ben ik goed terechtgekomen – Mick Jagger is zelfs een van mijn burens. Soms kom ik hem tegen, maar hij zegt nooit goeiedag. (lacht)”

WIE IS FLORIEN KALAMBA?

Woont in/met: Londen, met twee huisgenoten

Opleiding: handelswetenschappen (finance) aan de UGent

Werk: account executive bij een Amerikaans techbedrijf

VIJF VRAGEN

1. Wanneer was je het gelukkigst?

“Toen ik mijn eerste stap in Londen zette. Ik wist dat er een nieuw hoofdstuk begon, en ik was er klaar voor.”

2. Wat is je dierbaarste bezit?

“Een foto van tijdens een Beyonce-concert. Ik droeg een chromekleurige outfit, buiten maakte iemand een foto van mijn vrienden en mij. Nadien deelde Beyonce die foto op haar eigen website. Nu hangt hij ingelijst in onze woonkamer. (lacht)”

3. Wat wilde je worden als kind?

“Zanger of performer.”

4. Wie is je favoriete persoon?

“Mijn vriendengroep. Ze zijn zo’n integraal deel van mijn leven; bij sommigen van hen heb ik soms maanden aan een stuk gewoond.”

5. Wat houdt je 's nachts wakker?

“Mijn mama. Ik wil dat ze het goed heeft in België en probeer haar zo goed mogelijk te ondersteunen.”

“PAS IN LONDEN HEB IK DE BEWIJSDRANG VAN ME AFGESCHUD.”

BEWIJSDRANG

“Zo’n drie jaar geleden verhuisde ik naar Londen, al was dat niet meteen het plan. Toen ik pas afgestudeerd was, kreeg ik een bericht van iemand die ik kende van de economische studentenvereniging Capitant. Of ik geen collega van hem wilde worden, bij een Amerikaanse techgigant? Ik dacht meteen: sign me up. Wat ik nog niet wist, was dat het voor de vestiging in Londen en niet die in Brussel was. (lacht)”

“In het begin was Londen een cultuurschok. Niet zozeer door de stad, maar wel door het bedrijf waar ik terecht kwam. Er heerst een typisch Amerikaanse work hard play hard-mentaliteit en iedereen is voortdurend happy. Tegelijk is de job intens: ik moet bepaalde doelen halen en onlangs sneuvelden er

wereldwijd 20.000 jobs. In het begin had ik last van het impostersyndroom, maar na een paar maanden ebde dat gelukkig weg.”

“Vertrekken vond ik niet moeilijk. Mijn vrienden waren zelfs een pushfactor: we zijn zo close dat ik weet dat ze er altijd zullen zijn. Mijn mama had het lastiger. Als alleenstaande moeder van zes heeft ze altijd hard gewerkt en veel opgeofferd voor ons. Toen ik aan de universiteit op studiereis mocht naar Singapore, bijvoorbeeld, kreeg ik een beurs, maar de reis bleef duur. Toen heeft ze haar vakantiegeld opzijgezet en haar juwelen naar een pandjeshuis gebracht. Het was de eerste keer dat ik het vliegtuig nam.”

“School was erg belangrijk voor mij, maar mijn parcours was niet evident. Intussen zijn de tijden misschien veranderd, maar op de lagere school kon ik op twee handen tellen wie een andere huidskleur had. Die leerlingen werden altijd richting tso of bso gestuurd. Gelukkig was er juf Sequan, die in het zesde leerjaar wél een capabele leerling in mij zag. Daar ben ik haar nog steeds dankbaar voor.”

“Vandaag ben ik de eerste van mijn familie met een universitair diploma op zak. Daar ben ik enorm trots op, maar tegelijk vind ik het jammer dat ik altijd dubbel zo hard moest werken om me te bewijzen. Pas in Londen heb ik die bewijsdrang van me afgeschud. Ik voel er me voor het eerst écht thuis, al zal België nooit worden uitgewist.”

MET GALA IN DE KERK

“In Londen heb ik ook tijd om andere facetten van mezelf te ontdekken. De stad bruist van de creativiteit, en ik hou ervan om unieke outfits samen te stellen en te zingen. Die creatieve kant zit in mijn roots: ik ben volledig Congolees en mijn mama heeft ons met kleurrijke kledij en luide muziek opgevoed. Elke zondag leek het wel een mini Met Gala in de kerk.”

“In oktober komt mijn mama voor het eerst naar Londen. Omdat ik haar zo weinig zie, probeer ik haar ik zo veel mogelijk financieel te steunen. Maar hoe ouder ik word, hoe meer ik beseft dat ze gewoon haar zoon wil zien. Ze heeft bijvoorbeeld nog maar twee jaar een gsm, maar sindsdien stuurt ze me elke dag tientallen foto's en filmpjes. (lacht)”

“Dit najaar wil ik graag nog even reizen en tegen het einde van het jaar hoop ik promotie te maken – dat zou mijn derde promotie in drie jaar zijn. Verder wil ik nog meer met mode bezig zijn, en ik droom ervan om ooit naar Harvard te gaan. Daar wil ik een MBA halen, puur voor mezelf. Als kind zag ik een film van een meisje dat met weinig was opgegroeid en uiteindelijk daar kon studeren. Ik weet nog hoe ik dacht: dat wil ik zijn.”

GEEN WEGEN, GEEN WINKELS, NIKS

Al drie jaar off grid op een Indonesisch eiland

Van het drukke, volgebouwde Antwerpen naar een Indonesisch mini-eilandje zonder enige weginfrastructuur. Het is de stap die Marjolein Debeer (31) enkele jaren geleden zette. "We hebben drie jaar zonder elektriciteit, stromend water en internet geleefd."

TEKST GILLES LIESENBORGH

68 UUR REIZEN

Marjolein is toevallig eventjes terug in België wanneer we haar kunnen bereiken. "Ik probeer minstens een keer per jaar, liefst twee keer, terug te komen voor mijn familie en vrienden hier", vertelt ze. "Maar vanavond vertrek ik alweer naar huis." En thuis, dat is dus Indonesië. Specifieker de Mentawai-eilanden, een eilandengroep op ongeveer 150 kilometer van de kust van West-Sumatra. Samen met haar Indonesische echtgenoot An heeft Marjolein er een huis gebouwd op één van de kleinste eilandjes, waarvan ze de naam omwille van privacyredenen liever voor zich houdt. Om er vanuit België te geraken moet je drie vluchten en een ferry nemen, goed voor een tocht van 68 uur.

"Hoe ik daar ben terechtgekomen? Goh, het was wel al langer duidelijk dat ik niet in België zou blijven wonen. Ik surf heel graag en daarvoor reisde ik vroeger al naar verschillende uithoeken van de wereld. In 2017 ben ik zo voor het eerst in het surfparadijs Indonesië terechtgekomen. Ik begon er te werken in een hotel en leerde mijn man kennen tijdens het surfen. Via via zijn we dan uiteindelijk op een stukje grond op de Mentawai-eilanden gestoten. Dat hebben we een drietal jaar geleden gekocht om een huis op te bouwen."

ONGEREPTENATUUR

Marjolein vertelt het allemaal alsof het de meest logische gang van zaken is en elke leeftijdsgenoot dezelfde keuzes zou hebben gemaakt. Maar de plaats waar zij en haar echtgenoot nu wonen, is zeker niet voor iedereen weggelegd. Het eiland is amper vijf kilometer in doorsnede

en bestaat bijna uitsluitend uit ongerepte natuur. Geen wegen, geen winkels, geen scholen, niks. Er zijn wel een handvol kleine surfresorts en een paar hutjes die landbouwers gebruiken wanneer ze hun kokosnoten of bananen komen oogsten, maar samen met nog één ander koppel zijn Marjolein en haar man de enige permanente bewoners van het eiland.

"Toen ik tijdens de coronacrisis enkele maanden vast kwam te zitten in België zijn mijn man en zijn neef ons huis beginnen te bouwen. Voornamelijk met de hand, want machines hadden ze amper ter beschikking. Eerst bouwden ze een

klein hutje waar we initieel in terecht konden om dan uiteindelijk te beginnen aan een groter gebouw, ons echte huis. Ondertussen hebben we een keuken, een toilet, drie slaapkamers, een berging en een badkamer. Het is veel groter uitgevallen dan gedacht.” (*lacht*)

Klinkt best luxueus, maar tot voor kort hadden Marjolein en An geen internet, stromend water of elektriciteit. “Om te douchen moesten we een emmertje uit de waterput halen, om te koken maakten we meestal zelf vuur en voor internet moesten we anderhalf uur varen naar het hoofdeiland. Drie jaar lang hebben we het zo gedaan, maar nu zou alles eindelijk in orde moeten zijn. We hebben zonnepanelen op het dak geplaatst, zijn erin geslaagd stromend water te installeren en als ik straks thuiskom, zou ook het internet moeten werken.”

YOUTUBE EN VISSEN

Marjoleins leven is in niets meer te vergelijken met dat wat ze vroeger had in Antwerpen, maar ze houdt ervan dat alles op de Mentawai-eilanden wordt herleid tot de essentie. “In het Westen hebben we zoveel zaken om ons leven gemakkelijker te maken, maar in de praktijk zorgt dat alleen maar voor meer stress, omdat er dan ook verwacht wordt dat alles sneller moet gaan.” Na zeven jaar in Indonesië is ze uitstekend ingeburgerd. Ze spreekt de taal en vult haar dagen met surfen, Youtube-video’s maken – iets waar ze ook geld mee in het laatje brengt – en overleven. “Eén keer per week varen we naar het hoofdeiland om inkopen te doen. En verder leven we van wat hier te vinden is. We gaan bijvoorbeeld regelmatig vissen”, aldus Marjolein.

Het enige wat ze echt mist zijn haar familie en vrienden in België. En de mogelijkheid om op eender welk moment

van de dag ergens een koffietje te gaan drinken. “Gelukkig kom ik dus jaarlijks minstens een keer naar België en gaat er ook af en toe eens bezoek naar Indonesië”, aldus Marjolein. “Dat laatste vraagt dan altijd wel enige aanpassing. Er lopen best veel dieren rond – van wilde varkens over hagedisachtigen tot allerlei slangen – dus je moet goed kijken waar je stapt. Wij zijn dat gewend, maar toeristen denken daar niet bij na en stappen vaak heel onbezonnen door het bos. Dat kan heel gevaarlijk zijn. Al hebben we tot nu toe geen rampen meegemaakt.”

COBRA

Zelf werd Marjolein wel al eens opgeschrikt door een ongewenste indringer in huis. “Ik stond op het punt om de douche in te stappen toen ik er plots een cobra in zag kruipen”, vertelt de Antwerpse. “Ik ben toen in paniek met mijn handdoek rond mij naar het strand gelopen waar mijn man aan het surfen was. En hij is dan mee teruggekomen om de cobra te zoeken en te vangen. Uiteindelijk is er dus niets gebeurd, maar dat was wel even een spannend momentje.”

Geen omgeving om kinderen in op te voeden zou je denken, maar Marjolein is het daar niet mee eens. “Ik zou het leuk vinden om hier kinderen groot te brengen. We hebben kamers genoeg. Alleen voor de bevalling zou ik misschien toch graag naar België komen. Of we ooit ook definitief terug naar Antwerpen zouden komen, durf ik niet te voorspellen. Het is zeker niet dat ik één of andere afkeer heb ontwikkeld tegenover België, maar voorlopig zijn we blij met waar we wonen.”

Wie meer wil weten over het bijzondere eilandleven van Marjolein en An, kan terecht op hun Youtube-kanaal “Our Island Life”.

Studente met een plan

Enya De Raedemaeker trok afgelopen voorjaar naar New York om er stage te lopen bij een designbureau. De 22-jarige studeert productontwikkeling, denkt breed en leeft aan een behoorlijk hoge snelheid. Ze verzamelt op jonge leeftijd verrassende en verrijkende ervaringen die haar leven richting geven. Op termijn wil ze een steen verleggen binnen haar vakgebied, maar eerst wil ze proeven van culturen en haar (interculturele) vaardigheden aanscherpen. Tussen een stage in New York en een in Athene maakt ze tijd voor een gesprek over die boeiende zoektocht.

TEKST KOEN VAN DER SCHAEGHE

ALLES WORDT ONTWERPEN

Productontwikkeling bevindt zich op het raakvlak van de markt en de samenleving. En dat spreekt Enya aan. "Mijn ouders zijn ondernemers en die spirit kreeg ik mee. Daarnaast wil ik wetenschappelijk en creatief aan de slag. In mijn opleiding komen die facetten samen. En er is bovendien een grote humane component. Een creatie begint immers bij het detecteren van behoeften. Een product moet afgestemd zijn op de mens en niet omgekeerd. Het vakgebied omvat daarom ook psychologie en ergonomie. Alles wordt ontworpen, van een scheerapparaat tot een beenprothese. Tijdens het ontwikkelproces denk je na over de levensduur en het hergebruik van een product. Ik wil iets nuttigs voor de maatschappij doen en voor mij rijmt dat op duurzaamheid. Als ontwerper zit je aan de bron en bepaal je zowel hoe dingen gemaakt als verwerkt worden na gebruik. De ecologische voetafdruk wordt voor 80 procent vastgelegd in het ontwerpproces. Zo'n sleutelrol wil ik graag op mij nemen. Maar eerst afstuderen, want het is een opleiding van vijf jaar en ik heb net mijn eerste master afgerond."

BEURS ALS EERSTE HORDE

In een leven heeft de ene ontmoeting al meer impact dan de andere. Tijdens een trip naar New York werd Enya uitgedaagd om na te denken over haar toekomst en de keuzes die ze wilde maken. "Een vriendin van mijn mama, die er woont, plantte een zaadje in mijn hoofd, dat langzaam aan ontkiemde en mijn blik op de wereld vergrootte. Dat ik een buitenlandse studie of stage wou, werd langzaam duidelijk. Dat New York mijn bestemming zou worden, wist ik toen nog niet. Haar expertise heeft mij geholpen. Een eerste horde was de toelating tot een beursprogramma, want het is geen goedkope stad." En een financiering is nog geen garantie op een stageplaats. Die zoektocht verliep moeilijk. Ieder land heeft andere standaarden om te solliciteren. Hoe maak je indruk op een Amerikaanse werkgever? Het was de vraag die Enya zich moest stellen.

JEZELF VERKOPEN

Een Amerikaans CV of resume wordt omgekeerd chronologisch opgesteld. Je begint met de meest recente job en je gaat terug in de tijd. "Men start ook vaak met een kopverklaring, waarin je je doelstellingen omschrijft, gevolgd

door je relevante ervaring, opleiding en vaardigheden. Je geboortedatum hoort er niet op, maar vele andere dingen wel. Je somt niet enkel de functies op die je hebt vervuld, maar ook wat je hebt bijgedragen aan de organisatie in kwestie en wat je er hebt opgestoken. Je verkoopt jezelf. De tips die ik kreeg waren goud waard. Je voornaamste vaardigheden moeten meermaals terugkomen en specifiek worden toegelicht. In België zou dat stoefend overkomen. Veel van wat je wil illustreren tijdens een persoonlijk gesprek, hoort in de Verenigde Staten al op het CV."

UITPAKKEN MET KWALITEITEN

Wie zich in een ander land niet aan de vele ongeschreven culturele regels houdt, botst op gesloten deuren. Het kan wel eens lang duren vooraleer het je daagt waaraan het ligt. In de Verenigde Staten moet je uitvergrooten wat je kan en wil. "Je moet indruk maken met je kwaliteiten, heel

on-Belgisch eigenlijk. Hetzelfde geldt voor een motivatiebrief. Ik begon met de zin: 'This is what I have to offer'. Vervolgens lijstte ik mijn belangrijkste sterktes en dan pas bouwde ik de brief verder op. Uiteindelijk kon ik aan de slag bij het bureau Indeed Innovation. Daar gingen twee videocalls aan vooraf, één met de manager en één met het team. Het bedrijf focust op circulaire innovatie en duurzaamheid, exact het snijvlak tussen ondernemerschap, design en duurzaamheid waarop ik mij wil bewegen. Ik wil geen traditionele industrieel designer zijn, maar me richten op strategisch design, aangevuld met een business opleiding."

"BOEIEND HOE AMERIKANEN VOORTDUREND SWITCHEN TUSSEN EEN FORMELE EN INFORMELE ATTITUDE."

SOFT SKILLS

Enya's stage was een onvergetelijke ervaring. Haar verwachtingen werden ruimschoots ingelost. Ze maakte het designproces mee en mocht proeven van de Amerikaanse businessattitude. "Voor mij waren dat de voornaamste redenen om voor New York te kiezen. Niet alleen de buitenlandse ervaring an sich, maar vooral hoe Amerikanen zichzelf, hun kennis en product verkopen, heeft mij de ogen geopend. Hopelijk kan ik later het beste van twee werelden combineren. Het bijwonen van een pitch of zakenvoorstel werd een hoogtepunt van mijn stage. Dankzij de Amerikaanse verkoopskills werd dat

een unieke ervaring. Hoe stel ik haarfijn mijn product en team voor? Hoe geef je als team een presentatie? Hoe Amerikanen voortdurend switchen tussen een formele en informele attitude, vond ik een openbaring. Ook al spreek je met een CEO, de toon wordt luchtig gehouden, maar men komt ook snel 'to the point'. Dat zijn soft skills die je niet leert op school, maar in de praktijk moet ervaren en leren."

ERVAAR DIVERSE WERELDDELEN

"Ik leefde in New York aan 300 km per uur. Er is zoveel te beleven. Er waren ochtenden dat ik het kantoor binnenwandelde zonder te weten wat ik 's avonds zou doen. Dan gingen we om 18u de stad in voor een cultureel- of netwerkevent. Het voelde als een snelcursus netwerken. Ik hou van de energie. New York prikkelde me met al zijn invloeden, zeker ook culinair. Iedereen komt van elders met als gevolg dat iedereen ook thuis is in een bepaalde keuken. Gingen we uit eten, dan ging ik steevast met een 'lokale gids' op stap. Mijn collega's waren afkomstig uit alle hoeken van de wereld. Mijn kamergenoot groeide op in Hongkong, studeerde in Hawaii, woonde in Colombia en kwam uiteindelijk in New York terecht. Een levensloop waarvoor je denkt twintig levens nodig te hebben. 'Blijf niet binnen één bedrijf of op één locatie, maar ervaar diverse werelddelen', was een boodschap die ik vaker kreeg. En dat wil ik zeker proberen, vooral nu ik nog jong en ongebonden ben. Mijn buitenlands parcours eindigt hier niet. De volgende bestemming is Athene voor een stage bij een architectenbureau dat meerdere awards won en voor wie duurzaamheid altijd 'key' is in het ontwerp."

Ellen Caen

Advocate van de toekomst

TEKST KOEN VAN DER SCHAEGHE

Ellen Caen is intelligent, flexibel en veerkrachtig. Ze had al drie jaar werkervaring toen ze opnieuw ging studeren. Niet zomaar aan een universiteit, maar aan Berkeley, één van de strafste ter wereld, en dat dankzij een Vlaamse Fayatbeurs. Na afloop ging ze terug aan de slag bij haar werkgever Eubelius. Het is behoorlijk Amerikaans om zich na een eerste praktijkervaring verder te verdiepen. Nodeloos te schrijven dat ze met veel extra bagage terug kwam. Ze specialiseerde zich in digitaal recht en zoekt in haar job maatschappelijke relevantie.

SCHOT IN DE ROOS

Ellen is lid van het digital en data team van het advocatenkantoor Eubelius en legt zich toe op geschillenbeslechting en datarecht in het bijzonder. In het academiejaar 2022-2023 studeerde ze aan de prestigieuze universiteit van Berkeley. En dat bleek een schot in de roos. “Ik kon geen betere keuze maken, want Californië blijft het wereldwijde epicentrum voor technologische ontwikkeling. Ik heb er dan ook niet enkel gefocust op mijn eigen juridische vakgebied, maar kreeg ook inzichten in de vele innovatieve toepassingen die ons in de nabije toekomst zullen overspoelen. Dankzij het grote aantal conferenties en netwerkmomenten breidde ik bovendien moeiteloos mijn netwerk uit.”

NIEUW TIJDPERK

“Het jaar heeft een bijzonder grote impact gehad. Studeren in het buitenland is altijd wel een droom geweest, maar het idee om aan Berkeley te studeren kwam wel pas toen ik in de advocatuur aan de slag was. Het is wereldwijd één van de beste universiteiten in mijn vakgebied. Ik wilde eerst extra kennis opdoen. En dat was geen overbodige luxe, want we staan aan het begin van een nieuw tijdperk. Er komt zoveel wetgeving op ons af rond open data, artificiële intelligentie, ... waarin ik mij wou verdiepen. Dit kunnen doen in een internationale omgeving was voor mij een eyeopener.”

AMPER RECHTSpraak

Het toekomstige belang van Ellens vakgebied is niet te onderschatten. Eerder dit jaar werd de Artificial Intelligence Act goedgekeurd, de eerste Europese wetgeving met wereldwijde impact die regels vastlegt voor de ontwikkeling, het op de markt brengen en het gebruik van AI-systemen. “21 mei 2024 vormt een mijlpaal voor artificiële intelligentie. We bevinden ons echt op een kantelmoment. Toen ik in Gent rechten studeerde, was die focus er nog niet maar vandaag zijn privacy en AI alomtegenwoordig. Ik leerde weliswaar veel uit de praktijk, maar ik wilde ook academische achtergrond. De technische vakken voegde ik toe om mijn blikveld te verbreden.”

SILICON VALLEY

“Studeren in het hart van Silicon Valley was een droom, maar ik wou niet tien jaar lang mijn studies afbetalen. De toegangsprijs tot dergelijke topinstellingen is niet vanzelfsprekend. En dat is het mooie aan de Fayatbeurs, het studeren aan een topuniversiteit zonder een schuldenberg op te bouwen. Eerder probeerde ik al om een andere beurs te krijgen, maar dat is toen niet gelukt, ook al was ik toegelaten aan meerdere universiteiten. Zonder financiële ondersteuning bleek dat onbegonnen werk. Het ene kon voor mij niet zonder het andere.” Ellen gaf echter niet op, greep de nieuwe kans en behoorde zo na de selectieprocedure tot de eerste lichter Fayat-laureaten.

GRONDRECHTEN

“Ik ben teruggekomen als een grotere specialist in mijn vak. Hoewel de interesse in AI groeit, worden de gevolgen wellicht nog onderschat. Niet iedere organisatie denkt evenveel impact te ervaren. Nochtans bewegen sommige bedrijven zich op glad ijs en komen ze op gespannen voet te staan met een aantal grondrechten, zoals privacy en discriminatie. Denk aan CV-software die een rangorde zou maken op basis van bepaalde karakteristieken of instellingen die kredietwaardigheid beoordelen met behulp van AI. Het risico zit hem in het eventuele schenden van grondrechten en in het algemeen het niet ethisch en verantwoord gebruik maken van AI. Veel organisaties beseffen dat niet of verwachten niet onder toekomstige verplichtingen te vallen. Denk aan datakwaliteit of transparantiemaatregelen.”

BRUSSELS EFFECT

“AI zal een blijvende impact hebben op het dagelijks leven van individuen, organisaties en bedrijven. Samen met collega-experts op kantoor geef ik hierrond advies en wij krijgen steeds meer interessante cases op ons bord. Hoewel het bij velen nog laag op de prioriteitenlijst staat, ontwaakt er een groeiende markt. De meeste verplichtingen van de AI-Act worden twee jaar na de inwerkingtreding van toepassing, zoals bijvoorbeeld de handhaving van verplichtingen voor de AI-systemen met een hoog risico. (op 1 augustus 2026). Dat lijkt ver, maar dat is overmorgen. Bovendien zijn er diverse uitzonderingen op deze basisregel: zo worden de verboden AI praktijken bijvoorbeeld al na zes maanden van toepassing (op 1 februari 2025). De

EU is een voortrekker qua regelgeving. Net zoals bij GDPR zal er een zogenaamd Brussels effect ontstaan, waarbij het Europese model van regelgeving de regelgeving in andere landen kan beïnvloeden (en bedrijven wereldwijd hun activiteiten aanpassen om te voldoen aan de Europese standaarden).

PRAKTIJKERVARING

“Ik voel mij een ambassadeur van het Fayat-programma en wil dat ook graag uitdragen. Ik voel me zeker ook goed in mijn werk voor de publieke sector, tussen het politieke en juridische in en waar het werk bijdraagt tot maatschappelijke vooruitgang (iets waar ik me uiteraard steeds graag voor engageer). Als advocate werk ik veel van achter mijn pc, maar door betrokken te zijn in verschillende organisaties in Berkeley (zoals Women in Tech Law, Privacy Law at Berkeley etc.), heb ik meer en meer het belang geleerd van netwerken en publiek te spreken. Ik raad anderen zeker hetzelfde aan. Omdat ik al werkervaring had, kon ik heel gericht een studie kiezen en ik kon met veel zekerheid zeggen: Berkeley is de beste universiteit voor mij. Ik kan mij inbeelden als je net afgestudeerd bent dat je nog twijfels kan hebben omdat je nog die praktijkervaring niet hebt en niet echt weet dat het in de praktijk evenveel zou aanspreken als in theorie.”

ZELFZEKERDER

“Mijn verwachtingen werden ruimschoots ingelost. Ik ben als een ander persoon teruggekomen. Een verblijf in de Verenigde Staten maakt je zelfverzekerder. Je leert je mening te uiten, want als je dat niet doet, wordt dat gezien als gebrek aan enthousiasme. Ik durf nu duidelijker uit te spreken wat ik denk. In de Verenigde Staten wordt er echt aangemoedigd om ervoor te gaan en je mening te geven. Het is beter om iets te zeggen, zelfs als het misschien fout is, dan om stil te blijven, want daar heeft niemand iets aan. Die mentaliteit heb ik terug meegenomen.”

Op zoek naar een job in het buitenland?

- Zoek en solliciteer op jobs of stages in het buitenland
- Maak je CV aan en word zichtbaar voor topbedrijven
- Krijg gepersonaliseerde vacatures op basis van je CV

vacatures.viw.be

